

HARTAUSKALENERI

HUHTI-KESÄKUU 2012

Pysykää laissa ja todistuksessa

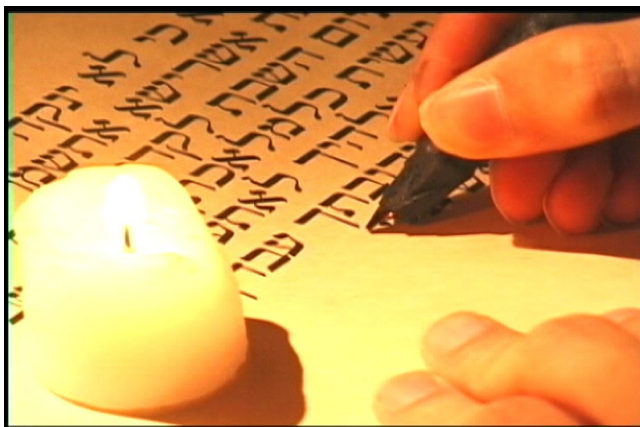
Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetykseseurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

1.4. Sunnuntai, aamu

Ps. 11:7

“Ja niin Lusifer huomasi olevansa väärässä. Hän käsitti, että »Herra on vanhurskas kaikissa teissään ja armollinen kaikissa teoissaan» (Ps. 145: 17), että jumalalliset asetukset olivat oikeamielisiä ja että hänen tuli tunnustaa ne sellaisiksi kaiken taivaan kuullen. Jos hän olisi tehnyt näin, hän itse ja monet enkelit olisivat voineet pelastua. Hän ei siihen aikaan ollut vielä täysin lakannut olemasta alamainen Jumalalle. Vaikka hän olikin luopunut suojaavaisen kerubin asemastaan, hän olisi päässyt entiseen tehtävänsä, jos olisi halunnut palata Jumalan tykö tunnustaen Luojan viisauden ja valmiina tyytymään siihen paikkaan, missä Jumala saattoi käyttää häntä suuressa suunnitelmassaan.” Pp. 14.

1.4. Sunnuntai, ilta

Ps. 19:10

“Hän joka taivaassa hallitsee, näkee lopun alusta. Hänelle ovat yhtä avoimia niin menneisyyden kuin tulevaisuudenkin salaisuudet. Synnin aiheuttamien kärsimysten, pimeyden ja hävityksen ylitse hän katselee omien rakkauden ja siunauksen suunnitelmiansa täyttymystä. Vaikka »pilvi ja pimeys on hänen ympärillensä, vanhurskaus ja oikeus on hänen valtaistuimensa perustus» (Ps. 97: 2). Ja tämän tulevat kaikkeuden asukkaat, niin uskolliset kuin uskottomatkin, kerran ymmärtämään. »Täydelliset ovat hänen tekonsa, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa hän on» (5Moos. 32: 4).” Pp. 22.

2.4. Maanantai, aamu

Room. 7:12

“Jos lakia olisi voitu muuttaa, olisi ihminen voitu pelastaa ilman Kristuksen uhria. Mutta Kristuksen täytyi uhrata henkensä syntiin langenneen ihmissuvun puolesta, ja se todistaa, ettei Jumalan laki päästä syntistä vaatimustensa alaisuudesta. On osoitettu, että synnin palkka on kuolema. Kristuksen kuolema vahvisti saatanan häviön. Mutta jos laki olisi poistettu ristillä, kuten monet väittävät, silloin ei Jumalan rakkaan Pojan tuskalla ja kuolemalla olisi aikaansaatu muuta kuin se, mitä saatana oli toivonutkin. Pahuuden ruhtinas olisi saanut riemuvoiton, ja hänen syytöksensä Jumalan hallitusta vastaan olisivat osoittautuneet tosiksi. Juuri se, että Kristus kärsi ihmisen rikkomuksen rangaistuksen, on vahvana todisteena kaikille luoduille lain muuttumattomuudesta. Se todistaa, että Jumala on vanhurskas, armollinen ja itsensä kieltävä ja että hän hallitsee äärettömän oikeudenmukaisesti ja armollisesti.” Pp. 51.

2.4. Maanantai, ilta

Hes.22:26

“Näiden uskollisten tähden Herra viivytteli tuomioittensa täytäntöönpanoa ja antoi ihmisille aikaa todellisen luonteensa ilmaisemiseen. Kun tämä tuli ilmi, koettivat Jumalan lapset kääntymään jumalattomia, mutta nämä olivat yhteisvoimin keskittyneet taivasta uhmaavaan hankkeeseensa. Ellei sitä olisi keskeytetty, he olisivat syösseet maailman moraalittomuuteen jo sen alkuvaiheessa. Heidän liittonsa perustui kapinaan, ja heidän valtakuntansa pyrkimyksenä oli itse korotus, eikä Jumala päässyt siinä hallitsemaan eikä saamaan kunnioitusta. Ellei tätä liittoutumaa olisi kukistettu, se olisi valtavalla voimalla pyyhkäissyt maailmasta pois kaiken vanhurskauden – ja sen mukana rauhan, onnellisuuden ja turvallisuuden. Jumalan lain tilalle, joka on »pyhä, vanhurskas ja hyvä» (Room. 7: 12), ihmiset yrittivät

asettaa oman itsekkiään ja julman mielensä mukaisia lakeja.” Pp. 102.

3.4. Tiistai, aamu

Ps. 34:20

“Aabrahamin suuri uskon teko valaisee majakan tavoin Jumalan lasten polkua kaikkina tulevina aikoina. Aabraham ei koettanut välttyä tekemästä Jumalan tahtoa. Tuon kolmen päivän matkan aikana hän olisi hyvin ehtinyt järkeillä ja epäillä Jumalaa, jos olisi ollut taipuvainen epäilemään. Hän olisi voinut järkeillä, että jos hän olisi surmannut poikansa, häntä olisi pidetty murhamiehenä, toisena Kainina, ja että hänen opetuksiaan olisi sen jälkeen vieroksuttu ja halveksittu, eikä hän niin muodoin enää olisi kyennyt tekemään hyvää lähimmäisilleen. Hän olisi voinut koettaa vapautua tottelemasta jo ikänsäkin perusteella. Mutta patriarkka ei turvautunut mihinkään tällaiseen verukkeeseen. Aabraham oli kyllä inhimillinen; hänen halunsa ja kiintymyksensä olivat samanlaiset kuin meidänkin. Mutta hän ei ruvennut kyselemään, miten lupaus olisi voinut täytyä, jos lisäk surmattaisiin. Hän ei koettanut järkeilyllä tyyntyyttää ahdistunutta sydäntään. Hän tiesi, että Jumala on oikeamielinen ja vanhurskas kaikissa vaatimuksissaan, ja hän totteli käskyä kirjaimellisesti.” Pp. 133.

3.4. Tiistai, ilta

Ps. 27:39

“Jaakob oli saanut äidiltään kuulla jumalallisesta ilmoituksesta, jonka mukaan esikoisoikeus lankeaisi hänelle, ja hän alkoi kovin kiihkeästi kaivata siihen liittyviä etuuksia. Ei hän niinkään halunnut päästä käsiksi isänsä rikkauteen, vaan kaipasi lähinnä hengellistä esikoisoikeutta. Pitää yhteyttä Jumalaan samoin kuin vanhurskas Aabraham, suorittaa sovitusuhreja perheensä puolesta, olla valitun kansan ja luvatus Messiaan kantaisänä ja periä osallisuus kuolemattomuuteen liiton lopullisena siunauksena — tämä kaikki oli sitä etua ja kunniaa, jota hän kaikkein hartaimmin halusi.” Pp. 159.

4.4. Keskiviikko, aamu

Esa 9:15

“Tämä ahdistuksen aika alkaa silloin kun Kristus lakkaa toimimasta ihmisen välimiehenä. Silloin jokaisen sielun tapaus on ratkaistu, eikä mikään sovintoveri enää puhdistaa synnistä. Kun Jeesus ei enää ole ihmisen puoltajana Jumalan edessä, silloin kuullaan vakava julistus: »Vääryyden tekijä tehkään edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehkään edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen» (Ilm. 22:11). Silloin Jumalan hillitsevä Henki vetäytyy pois maan päältä. Samoin kuin vihastunut veli uhkasi tappaa Jaakobin, koettavat jumalattomatkin tuhota Jumalan kansan. Ja samoin kuin patriarkka painiskeli koko yön pelastuakseen Eesaun käsistä, tulevat vanhurskaatkin huutamaan yötä päivää Jumalaa vapauttamaan heidät vihollisista jotka ympäröivät heitä.” Pp. 179, 180.

4.4. Keskiviikko, ilta

Snl 3:33

“Samoin Kristusta halveksittiin ja hänet hyljättiin, koska hänen vanhurskas, itsensä kieltävä elämänsä oli nuhteena synnille. Ja vaikkei hän ollut syyppää mihinkään vääryyteen, hänet tuomittiin väärien todistajien todistuksen nojalla. Ja kun Joosef kesti kärsivällisesti epäoikeudenmukaisuutta ja sortoa sekä oli valmis antamaan anteeksi ja osoittamaan jalosti hyvyyttään häntä pahoin kohdelleille veljilleen, se kuvaa sitä miten Vapahtaja kesti valittamatta jumalattomien ihmisten pahuutta ja solvauksia sekä antoi anteeksi ei vain murhaajilleen vaan kaikille, jotka tulevat hänen luokseen tunnustaen syntinsä ja anoen

anteeksiantoa.” Pp. 220.

5.4. Torstai, aamu

Snl. 15:29

“Siinailta julistetusta laista Nehemia sanoo: »Sinä astuit alas Siinain vuorelle ja puhuit heille taivaasta ja annoit heille *oikeat tuomiot ja taiset lait, hyvät säädökset ja käskyt*) (Neh. 9: 13). Ja Paavali, »pakanain apostoli«, julistaa: »Laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä» (Room. 7:12). Tämä ei voi tarkoittaa mitään muuta kuin kymmenen käskyn lakia, sillä se sanoo: »Älä himoitse» (Jae 7.). Kun Vapahtajan kuolema lakkautti vertauskuvien ja varjojen lain, se ei vähääkään vähentänyt siveyslain velvoittavaa arvoa. Sen muuttumattomuutta todisti päinvastoin se tosiasia, että Kristuksen oli kuolemallaan sovittava sen rikkominen.” Pp. 344, 345.

5.4. Torstai, ilta

Ps. 130:2

“He kertoivat toisilleen kokemuksistaan, ja Joonatan rohkaisi Daavidia sanomalla: »Älä pelkää; sillä minun isäni Saulin käsi ei ole tappava sinua, vaan sinusta tulee Israelin kuningas, ja minä tulen olemaan lähinnä sinua. Myös minun isäni Saul tietää kyllä sen.« Kun he puhelivat siitä, miten ihmeellisesti Jumala oli johdattanut Daavidia, se valoi takaa-ajetun pakolaisen mieleen uutta rohkeutta. »Sitten he molemmat tekivät liiton Herran edessä. Ja Daavid jäi Hoorekseen, mutta Joonatan palasi kotiinsa.« Joonatanin käynnin jälkeen Daavid ylläpiti rohkeuttaan ylistyslauluilla ja näppäillen säestykseksi kanneltaan lauloi: »Herraan minä turvaan; kuinka te sanotte minulle: 'Paetkaa vuorellemme niin kuin linnut! Sillä katso, jumalattomat jännittävät jousensa, ovat panneet nuolensa jäntelelle oikeamielisiä pimeässä ampuuksensa. Kun peruspylväät murretaan maahan, mitä voi vanhurskas tehdä?' Herra pyhässä tempelissängsä, Herra, jonka istuin on taivaassa — hänen silmänsä näkevät, hänen katseensa tutkii ihmislapset; Herra tutkii vanhurskaat, mutta jumalattomia ja niitä, jotka vääryyttä rakastavat, hänen sielunsa vihaa.« Ps. II: 1–5.” Pp. 649.

6.4. Perjantai, aamu

Ps. 145:17

“Nöyrin mielin hän otti vastaan nuhteen, sopusoinnussa omien sanojensa kanssa: »Lyököön minua vanhurskas: se on rakkautta; kurittakoon hän minua: se on öljyä minun päähäni» (Ps. 141: 5). Daavid kiitti ja siunasi Abigailia hänen vanhurskaasta neuvostaan. Monet arvostavat nuhtelua, jos suhtautuvat siihen kärsivällisesti, mutta miten harvat osaavatkaan vastaanottaa nuhteen kiitollisin mielin ja siunata niitä, jotka koettavat estää heitä menettelemästä väärin.” Pp. 565.

6.4. Perjantai, ilta

2. Moos. 20:8

“Jumala halusi tehdä lakinsa julistamisen tilaisuuden pelottavan juhlalliseksi, niin että se vastasi sen ylevää luonnetta. Kansan oli saatava se vaikutelma, että sen tuli suhtautua syvän kunnioittavasti kaikkeen mikä liittyi Jumalan palvelukseen. Herra sanoi Moosekselle: »Mene kansan luo ja pyhitä heidät tänä päivänä ja huomenna, ja pesköt he vaatteensa. Ja olkoot valmiit kolmanneksi päiväksi; sillä kolmantena päivänä Herra astuu koko kansan nähden alas Siinain vuorelle.« Näinä välipäivinä kaikkien oli vakavasti valmistauduttava käymään Jumalan eteen. Heidän tuli puhdistaa itsensä ja vaatteensa. Ja kun he saivat Moosekselta kuulla syntinsä, heidän tuli nöyrytyä, paastota ja rukoilla puhdistuakseen sisäisesti kaikesta vääryydestä.” Pp. 287.

7.4. Sapatti, aamu

2. Moos. 20:8-11

“Vuorella olon aikana Mooses sai rakennusohjeita pyhäkköä varten, jossa Herra erikoisesti tulisi ilmaisemaan läsnäolonsa. »Tehköt he minulle pyhäkön asuakseni heidän keskellään» (2Moos. 25: 8), kuului Jumalan käsky. Ja hän tähdensi sapatin viettämistä nyt kolmannen kerran. »Se on oleva ikuinen merkki minun ja israelilaisten välillä», Herra julisti, »tietääksenne, että minä olen Herra, joka pyhitän teidät. Siis pitääkö sapatti, sillä se on teille pyhä. Kuka ikinä silloin työtä tekee, hävitettäköön kansastansa» (2 Moos. 31: 17,13,14). Vastikään oli saatu ohjeet, että Jumalan palvelusta varten oli heti rakennettava pyhäkkö.” Pp. 292.

7.4. Sapatti, ilta

2. Moos. 28:38

“Jumala sääti uhrijärjestelmän muistuttamaan ihmistä alituisesti, jotta tämä siten tunnustaisi katuvansa syntiään ja uskovansa luvattuun Lunastajaan. Sen tuli painaa langenneen ihmismieheen se vakava totuus, että kuolema oli synnin aiheuttama. Ensimmäinen uhritoimitus oli Aadamille erittäin tuskallinen. Hänen täytyi kohottaa kätensä riistääkseen elämän, jonka vain Jumala saattoi antaa. Ensi kerran hän oli näkemässä kuolemaa, ja hän tiesi, ettei yhdenkään ihmisen tai eläimen olisi tarvinnut kuolla, jos hän olisi pysynyt kuuliaisena Jumalalle. Ja surmatessaan viattoman uhrieläimen häntä puistatti ajatus, että Jumalan virheettömän Karitsan täytyi vuodattaa verensä hänen syntinsä vuoksi.” Pp. 48, 49.

8.4. Sunnuntai, aamu

Ps. 27:13

“Tosi usko, joka luottaa kokonaan Kristukseen, ilmenee kuuliaisuutena kaikille Jumalan vaatimuksille. Aadamin ajoista nykypäiviin asti on käyty suurta taistelua Jumalan lain noudattamisesta. Kaikkina aikoina ovat eräät väittäneet olevansa oikeutettuja Jumalan suosioon, vaikeivät välitäkään joistakin hänen käskyistään. Mutta Raamattu vakuuttaa, että »teoista usko» tulee »täydelliseksi» ja että ilman kuuliaisuuden tekoja usko »on itsessään kuollut» (Jaak. 2: 22,17). Joka sanoo tuntevansa Jumalan »eikä pidä hänen käskyjensä, se on valhettelija, ja totuus ei ole hänessä» (1 Joh. 2: 4).” Pp. 54, 55.

8.4. Sunnuntai, ilta

1. Moos. 5:22

“Eenok ei vaeltanut Jumalan yhteydessä missään hurmiossa tai näkytilassa vaan arkielämänsä askareissa. Ei hän maailmasta kokonaan syrjään vetäytyen ruvennut miksiäkään erakoksi, sillä hänen oli toimittava maailmassa Jumalan hyväksi. Perhepiirissä ja ollessaan tekemisissä ihmisten kanssa puolisona, isänä, ystävänä ja kansalaisena hän oli vakaa ja horjumaton Herran palvelija. Hän yhtyi sydämestään Jumalan tahtoon, sillä »kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole keskenänsä sopineet?» (Aam. 3:3). Ja tätä pyhää vaellusta kesti kolmesataa vuotta. Vain harvat kristityt eivät olisi paljon hartaampia ja pyhittyneempiä, jos tietäisivät ettei heillä enää ole paljonkaan elinaikaa tai että Kristus olisi juuri tulossa. Mutta Eenokin usko vain vahvistui ja rakkaus tuli entistä pala vammaksi sitä mukaa kuin vuosisadat kuluivat.” Pp. 65.

9.4. Maanantai, aamu

Hab. 2:4.

“Kuitenkin tiedemiehet luulevat voivansa käsittää Jumalan viisauden, sen, mitä hän on tehnyt tai voi tehdä. Enimmäkseen uskotaan hänen omien lakiensa rajoittavan häntä. Ihmiset joko kieltävät hänen olemassaolonsa tai eivät piittaa siitä, tai sitten luulevat osaavansa selittää kaiken, jopa hänen Henkensä

vaikutuksen ihmissydämeen, eivätkä he enää kunnioita hänen nimeään tai pelkää hänen voimaansa. He eivät usko yliluonnolliseen eivätkä ymmärrä Jumalan lakeja tai hänen rajatonta kykyään toteuttaa tahtoaan niiden välityksellä. Yleensä tarkoitetaan »luonnon laeilla» sitä, mitä ihmiset ovat kyenneet saamaan selville fyysistä maailmaa hallitsevista laeista. Mutta miten niukkaa onkaan heidän tietonsa ja miten laaja onkaan se alue, jolla Luoja voi toimia omien lakiansa mukaisesti ja kuitenkin täysin rajallisten olentojen käsittämättä!» Pp. 94, 95.

9.4. Maanantai, ilta

Matt. 9:22

«Mutta tosi usko ei saanut sammua. Jumala on aina säilyttänyt häntä palvelevan jäännöksen. Aadam, Seet, Eenok, Metusalah, Nooa ja Seem olivat katkeamattomana sarjana säilyttäneet hänen tahtonsa kalliit ilmoitukset aikakaudesta toiseen. Terahin pojalle uskottiin tämän pyhän perinnön hoito. Epäjumalanpalvelus houkutteli häntä joka taholta, mutta turhaan. Hän pysyi uskollisena uskottomien parissa ja turmeltumattomana vallitsevan luopumuksen keskellä. Hän palveli vakaasti ainoaa oikeaa Jumalaa. »Herra on lähellä kaikkia, jotka häntä avuksensa huutavat, kaikkia, jotka totuudessa häntä avuksensa huutavat» (Ps. 145: 18). Hän ilmoitti tahtonsa Aabrahamille ja antoi hänelle tarkat tiedot lakinsa vaatimuksista ja Kristuksen kautta toteutettavasta pelastuksesta.» Pp. 105.

10.4. Tiistai, aamu

Matt. 9:29.

«»Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva» (Hebr. 11: 8). Aabrahamin kyselemätön kuuliaisuus on koko Raamatun vaikuttavimpia todistuksia uskosta. Hänelle usko oli »luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy» (jae 1). Jumalan lupauksen turvin ja vailla vähintäkään ulkonaista merkkiä sen täyttymyksestä hän luopui kodistaan ja suvustaan ja synnyinmaastaan. Hän lähti matkaan päämäärää tuntematta, seuratakseen vain Jumalan johdatusta. »Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin kuin vieraassa maassa, asuen teltoissa lisäkin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä» (Hebr. 11:9). Pp. 106.

10.4. Tiistai, ilta

Mar. 5:36

«Nytkään hän ei napissut Jumalaa vastaan, vaan vahvisti sieluaan mietiskelemällä todisteita Herran hyvydestä ja uskollisuudesta. Tämä poika saatiin vastoin odotuksia, ja eikö kalliin lahjan antajalla ollut oikeutta vaatia omaansa takaisin? Sitten usko toisti lupausta: »Ainoastaan lisäkista sinä saat nimellesi jälkeläiset», ja niitä olisi kuin meren hiekkaa. Lisä oli syntynyt ihmeen kautta, ja eikö sama voima, joka antoi hänelle elämän, voinut palauttaa sitä? Ulottaen katseensa näkyväisen tuolle puolen Aabraham piti kiinni Jumalan sanasta, »sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään» (Hebr. 11:19).» Pp. 131.

11.4. Keskiyö, aamu

Mark. 11:22

«Mutta Aabraham osoitti uskonsa teoillaan. »Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa lisäkin uhrialtarille? Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi» (Jaak. 2: 21,22). On monia, jotka eivät ymmärrä uskon ja tekojen välistä suhdetta. He sanovat: »Usko vain Kristukseen, niin olet turvassa. Sinulla ei ole mitään tekemistä lain pitämisen kanssa.» Mutta aito usko ilmenee kuuliaisuutena. Kristus sanoi epäuskoisille juutalaisille: »Jos olisitte Aabrahamin lapsia, niin te tekisitte Aabrahamin tekoja» (Joh. 8: 39). Ja uskollisten isästä Herra

lausuu: »Aabraham kuuli minua ja noudatti, mitä minä noudatettavaksi annoin, minun käskyjäni, säädöksiäni ja opetuksiani» (1 Moos. 26: 5). Apostoli Jaakob sanoo: »Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut» (Jaak. 2: 17). Ja Johannes, joka kirjoittaa niin paljon rakkaudesta, sanoo meille: »Rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä» (1 Joh. 5: 3).” Pp. 133.

11.4. Kaskiviikko, ilta

1. Moos. 35:6

“Hän oli oppinut, että tavoittelemalla siunausta ihmiskyvyn ja viekkaasti hän oli sotinut Jumalaa vastaan. Yöllinen painiskelu Jabbokin joen varrella oli muuttanut Jaakobin kerrassaan toiseksi mieheksi. Itseluottamus oli tyystin poissa. Entisestä oveluudesta ei näkynyt enää merkkiäkään. Viekas ja petollinen elämäntapa oli muuttunut yksinkertaiseksi ja totuudelliseksi. Hän oli oppinut yksinkertaisesti turvautumaan Kaikkivaltiaan käsivarteen, ja koetuksissa ja ahdingoissa hän taipui nöyrän alistuvasti Jumalan tahtoon. Pätsin kuumuudessa luonteen epäjalot ainekset kuluivat pois ja aito kulta puhdistui, kunnes Aabrahamin ja lisäksi usko ilmeni himmentymättömänä myös Jaakobissa.” Pp. 178, 179.

12.4. Torstai, aamu

1. Moos. 39:21

“Mutta Joosefin usko ja turmeltumattomuus joutuivat vielä tulikokeeseen. Hänen isäntänsä vaimo koetti viekoitella nuorukaisen rikkomaan Jumalan lakia. Tähän asti hän oli varjeltunut tuon pakanallisen maan yleiseltä turmelukselta, mutta tämä kiusaus tuli niin yllättävänä, niin väkevänä ja viettelevänä – miten siitä voisi selviytyä? Joosef tiesi hyvin, mitä sen vastustamisesta seuraisi. Vaihtoehtoina olivat salaaminen, suosio ja palkkiot ja toisaalta epäsuosio, vankeus ja kenties kuolema. Hänen koko tulevaisuutensa riippui hetken ratkaisusta. Pääsisikö periaate voitolle? Pysyisikö Joosef yhä uskollisena Jumalalle? Tavattomasti huolissaan enkelit katselivat tuota näkyä.” Pp. 195.

12.4. Torstai, ilta

2. Moos. 15:1

“Moosekselle oli selitetty, mikä lopullinen palkinto annettaisiin Jumalan nöyrille ja kuuliaisille palvelijoille, ja sen rinnalla maailmalliset edut jäivät omaan vähäiseen arvoonsa. Moosesta yritettiin suostutella kuninkaallisen palatsin ja valtaistuimen houkutuksilla, mutta hän tiesi loistoisan hovielämän synnillisten nautintojen vain saavan ihmiset unohtamaan Jumalan. Hän suuntasi katseensa ohi komean palatsin ja hallitsijan kruunun siihen kirkkauteen ja kunniaan, joka on tuleva Korkeimman pyhien osaksi siinä valtakunnassa, jota synty ei ole saastuttanut. Hän loi uskon katseensa siihen katoamattomaan seppeleeseen, jonka taivaan Kuningas on painava voittajan kulmille. Tämä usko sai hänet luopumaan maan mahtavista ja liittymään siihen vaatimattomaan, köyhään ja halveksittuun kansaan, joka halusi mieluummin totella Jumalaa kuin palvella syntiä.” Pp. 227.

13.4. Perjantai, aamu

2. Moos. 9:1

“Mooseksen mielestä edessä olevat vaikeudet olivat ylipääsemättömiä. Miten hän voisi todistaa kansalleen, että Jumala todella oli lähettänyt hänet? »Katso», hän sanoi, »he eivät usko minua eivätkä kuule minua, vaan sanovat: 'Ei Herra ole sinulle ilmestynyt.'» Hänelle annettiin nyt todisteita, jotka hän saattoi havaita omilla aisteillaan. Hänen käskettiin heittää sauvansa maahan, ja kun hän teki niin, »se muuttui käärmeeksi; ja Mooses pakeni sitä.» Hänen käskettiin tarttua siihen, ja hänen kädessään se muuttui taas sauvaksi. Sitten hänen käskettiin pistää kätsensä poveensa. Hän totteli, »ja kun hän veti sen

ulos, niin katso, hänen kätensä oli pitaalista valkoinen niinkuin lumi.» Kun hän käskystä pisti kätensä takaisin poveensa ja veti sen jälleen ulos, se oli tullut taas muun ihon kaltaiseksi. Näillä merkeillä Herra vakuutti Moosekselle, että sekä hänen oma kansansa että faarao uskoisivat, että Egyptin kuningasta mahtavampi Olento vaikutti heidän keskuudessaan.” Pp. 233.

13.4. Perjantai, ilta

2. Moos. 16:23

“Tähän sisältyy suuri opetus kaikille ajoille. Kristityn elämä on usein vaaran alaista, ja velvollisuuden täyttäminen näyttää vaikealta. Mielikuvitus näkee vain edessä uhkaavan tuhon ja takana orjuuden tai kuoleman. Kuitenkin Jumala lausuu selvästi: »Käy eteenpäin.» Meidän pitäisi totella tätä käskyä, vaikkemme näkisikään eteemme pimeässä ja vaikka olisimmekin jo astuneet kylmään veteen. Etenemisemme esteet eivät väisty niin kauan kuin emmimme ja epäilemme. Ne jotka aikovat totella vasta sitten kun ei enää ole mitään epävarmuutta eikä epäonnistumisen tai tappion vaaraa, eivät tottele koskaan. Epäusko kuiskaa: »Odottaakamme kunnes esteet poistuvat ja näemme selvästi eteemme.» Mutta usko kehottaa meitä rohkeasti etenemään toivoen kaiken ja uskoen kaiken” Pp. 267.

14.4. Sapatti, aamu

2. Moos. 12:38

“Ja niin heitä lähti »noin kuusisataa tuhatta jalkamiestä, paitsi vaimoja ja lapsia. Ja myös paljon sekakansaa meni heidän kanssansa.» Tässä väkijoukossa ei ollut vain niitä, jotka usko Israelin Jumalaaan oli saanut liikkeelle, vaan paljon enemmän sellaisia, jotka lähtivät vain vitsauksia pakoon tai seurasivat joukon jatkona palkasta jännityksestä tai uteliaisuudesta. Tämä sekakansa oli Israelille alinomaisena haittana ja paulana.” Pp. 259.

14.4. Sapatti, ilta

Hebr. 11:6

“Apostoli Paavali sanoo: »Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta» (Hebr. 3: 12). Kaiken sen perusteella mitä Jumala on tehnyt hyväksemme meillä pitäisi olla voimakas, toimiva ja kestävä usko. Sen sijaan että napisisimme ja valittaisimme, meidän tulisi sydämestämme sanoa: »Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä. Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt» (Ps. 103: 1,2).” Pp. 271, 272.

15.4. Sunnuntai, aamu

Luuk. 16:31

“Olllessaan maan päällä Jeesus kohdisti opetuksillaan kansan huomion Vanhaan testamenttiin. Hän sanoi juutalaisille: »Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta» (Joh. 5: 39). Siihen aikaan ei Raamatussa muuta ollutkaan kuin Vanhan testamentin kirjat. Jumalan Poika julisti edelleen: »Heillä on Mooses ja profeetat; kuulkoat niitä.» Ja hän jatkoi: »Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, niin eivät he usko, vaikka joku kuolleistakin nousisi ylös» (Luuk. 16: 29,31). Seremonialaki oli Kristuksen antama.” Pp. 346.

15.4. Sunnuntai, ilta

Room. 1:5

“Tämä sama liitto uudistettiin Aabrahamille, kun hänelle luvattiin: »Sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä» (1 Moos. 22: 18). Tämä lupaus viittasi Kristukseen. Aabraham ymmärsi sen siten (ks. Gal. 3: 8,16) ja uskoi Kristukseen syntien anteeksiantajana. Tämä usko luettiin hänelle

vanhurskaudeksi. Abrahamin kanssa tehty liitto ylläpiti myös Jumalan lain arvovaltaa. Herra ilmestyi Abrahamille ja sanoi: »Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; vaella minun edessäni ja ole nuhteeton» (1 Moos. 17: 1). Myöhemmin Jumala todisti uskollisesta palvelijastaan: »Abraham kuuli minua ja noudatti, mitä minä noudatettavaksi annoin, minun käskyjäni, säädöksiäni ja opetuksiani» (1 Moos. 26: 5). Ja Herra ilmoitti hänelle: »Minä teen liiton sinun kanssasi ja sinun jälkeläistesi kanssa, sukupolvesta sukupolveen, *iankaikkisen liiton*, ollakseni sinun ja sinun jälkeläistesi Jumala» (1 Moos. 17: 7).” Pp. 350.

16.4. Maanantai, aamu

Room. 1:8

“Heidän johtajansa tyyni usko sai kansankin luottamaan Jumalaan. He turvasivat kaikki hänen kaikkivoipaana käsivarteensa, eikä hän jättänyt kukaan heitä pulaan. Herran sotajoukon Päämiehen edessä eivät voineet kestää kookkaat jättiläiset eivätkä linnoitetut kaupungit, eivät asekuntoiset joukot eivätkä kalliolinnakkeet. Herra johti sotajoukkoa; Herra lannisti vihollisen rohkeuden; Herra voitti taistelun Israelin puolesta. Jättikuningas joukkoineen tuhottiin, ja israelilaiset saivat pian haltuunsa koko hänen maansa. Näin pyyhkäistiin maan päältä pois outo kansa, joka oli antautunut jumalattomuuteen ja inhottavaan epäjumalain palvelukseen.” Pp. 418.

16.4. Maanantai, ilta

Joos. 1:9-11

“Joosua tunnustettiin nyt Israelin johtajaksi. Hän oli kunnostautunut varsinkin soturina, ja hänen kykynsä ja ansionsa olivat erikoisen tarpeellisia hänen kansansa tässä vaiheessa. Hän oli rohkea, päättäväinen, täsmällinen ja lahjomaton. Epäitsekkäästi hän piti huolta hoitoonsa uskotuista, ja ennen muuta häntä elähdytti elävä usko Jumalaan. Tällainen oli luonteeltaan mies, jonka Jumala oli valinnut johtamaan Israelin joukot Luvattuun maahan. Erämaavaelluksen aikana hän oli toiminut Mooseksen lähimpänä käskynhaltijana, ja hiljaisella, vaatimattomalla uskollisuudellaan hän osoittautui lujaksi silloin kun toiset horjuivat ja puolusti voimakkaasti totuutta vaaran aikana. Näin hän todisti olevansa sopiva Mooseksen seuraajaksi jo ennen kuin Jumala varsinaisesti kutsui hänet tähän tehtävään.” Pp. 465.

17.4. Tiistai, aamu

Room. 1:17

“Hänen maanpyyntönsä suostuttiin heti. Kenellekään ei tätä jättien tukikohdan valtausta olisi voitu turvallisemmin uskoa. »Joosua siunasi Kaalebin, Jefunnen pojan, ja antoi hänelle perinnöksi Hebronin, sentähden, että hän oli uskollisesti seurannut Herraa, Israelin Jumalaa.» Kaalebilla oli nyt sama usko kuin silloinkin, kun hän todisti vastoin toisten vakoajien synkkää raporttia. Jumala oli luvannut antaa Kanaanin maan kansansa omaksi, ja tämän lupauksen Kaaleb oli uskonut ja seurannut siinä Herraa uskollisesti. Hän oli kestänyt kansansa kanssa pitkän erämaavaelluksen rasitukset ja saanut sen ohessa osansa syyllisten pettymyksistä ja vaivoista. Kuitenkaan hän ei tätä valitellut, vaan kiitti Jumalaa siitä, että tämä oli armossaan pitänyt hänet hengissä erämaassa, minne hänen veljensä olivat kuolleet. Herra oli varjellut häntä erämaavaelluksen vaikeuksien, vaarojen ja vitsausten keskellä samoin kuin Kanaanin sotavuosien taisteluissa. Eikä hän ollut voimiltaan heikentynyt, vaikka oli hyvän joukon päälle kahdeksankymmenen.” Pp. 494.

17.4. Tiistai, ilta

1. Sam. 1:21-24

“Kerran vielä Hanna matkasi miehensä kanssa Siiloon. Siellä hän esitti papille Jumalan nimessä kalliin

lahjansa sanoen: »Tätä poikaa minä rukoilin; Herra antoi minulle, mitä häneltä pyysin. Sentähden myös minä suostun antamaan hänet Herralle: kaikiksi elinpäiviksenä hän olkoon Herralle annettu.» Tämän israelilaisen vaimon usko ja hartaus vaikuttivat Eeliin syvästi. Liiankin peräänantavaisena isänä hän aivan kauhistuen ja häveten katseli, miten suuren uhrin tämän äiti antoi luopumalla ainoasta lapsestaan saadakseen tämän pyhitetyksi Jumalan palvelukseen. Häntä hävetti oma itsekäs rakkautensa, ja nöyrän kunnioittavasti hän kumartui rukoilemaan Herraa. Äidin sydän oli tulvillaan iloa ja ylistystä, ja hän halusi sydämestään kiittää Jumalaa.” Pp. 556.

18.4. Keskiviikko, aamu

Esra 3:4.

”Uhrin viittasivat eteenpäin Kristuksen kuolemaan, ja niiden tarkoituksena oli säilyttää kansan mielessä usko tulevaan Lunastajaan. Siksi oli erittäin tärkeää, että tarkoin noudatettiin Herran niistä antamia ohjeita. Yhteyshurit olivat erikoisesti kiitollisuuden ilmauksia Jumalalle. Tällöin poltettiin alttarilla vain uhrieläimen rasva. Eräitä uhrin osia annettiin papeille, mutta suurin osa niistä palautettiin uhraajalle, jotta hän saisi syödä sen uhrjuhlassa ystäviensä kanssa. Näin tuli kaikkien ajatukset suunnata kiitollisina ja uskossa siihen suureen Uhriin, joka tulisi ottamaan pois maailman synnin.” Pp. 562.

18.4. Keskiviikko, ilta

2. Sam. 23:1-4

”Mutta vaikka Daavidin usko Jumalan lupauksiin olikin horjahdellut, hän silti muisti Samuelin voidelleen hänet Israelin kuninkaaksi. Hän muisti, mitä voittoja hän Jumalan avulla oli saanut vihollisistaan. Hän muisti, miten armollisesti Jumala oli varjellut häntä joutumasta Saulin käsiin, ja päätti olla pettämättä saamaansa pyhää luottamustehtävää. Vaikka Israelin kuningas olikin tavoitellut häntä tappaaksensa hänet, ei hän kuitenkaan liittynyt miehineen kansansa vihollisiin.” Pp. 661.

19.4. Torstai, aamu

Ps. 4:6

”Daavidin psalmit kertovat laajasta kokemuksesta, syällisyudentunnon ja itsesyytösten syvyyksistä aina ylevään uskoon ja läheiseen seurusteluun Jumalan kanssa. Hänen elämänsä vaiheet osoittavat, että synnistä voi koitua vain häpeää ja ikävyyksiä mutta että Jumalan rakkaus ja armo voivat ylittää alhaisimpiin syvyyksiinkin ja että usko kohottaa katuvan sielun osallistumaan Jumalan omien lapseksiötosta. Kaikista Jumalan sanan sisältämistä vakuutuksista se on voimakkaimpia todistuksia hänen uskollisuudestaan, oikeamielisyydestään ja armoliitostaan. Ihminen »pakenee kuin varjo eikä pysy», »mutta meidän Jumalamme sana pysyy iankaikkisesti». »Herran armo pysyy iankaikkisesta iankaikkiseen niille, jotka häntä pelkäävät, ja hänen vanhurskautensa lasten lapsille, niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja muistavat hänen käskynsä ja noudattavat niitä» (Job 14: 2; Jes.40: 8; Ps. 103: 17,18).” Pp. 472.

19.4. Torstai, ilta

1. Moos. 3:21

”Suunnitelma, joka yksin saattoi varmistaa ihmisen pelastuksen, sisällytti koko taivaan äärettömään uhriinsa. Enkelit eivät voineet iloita Kristuksen selostaessa heille pelastussuunnitelmaa, sillä he käsittivät, että ihmisen pelastamisen täytyi aiheuttaa heidän rakastetulle Päämiehelleen sanomattomia kärsimyksiä. Surren ja ihmetellen he kuuntelivat hänen sanojaan, kun hän kertoi heille, miten hänen täytyi laskeutua taivaan puhtaudesta ja rauhasta, sen ilosta, kirkkaudesta ja kuolemattomasta elämästä, ja joutua

kosketuksiin maan turmeluksen kanssa ja kestää sen surua, häpeää ja kuolema. Hänen paikkansa oli syntisen ja synnin rikkomuksen välissä, mutta vain muutamat vastaanottaisivat hänet Jumalan Poikana. Hän luopuisi taivaan Majesteetin korkeasta asemastaan, näyttäytyisi maan päällä ja nöyryyttäisi itsensä ihmiseksi ja omakohtaisesti kokemalla kaiken tutustuisi niihin suruihin ja kiusauksiin, joita ihminen joutuisi kestävänsä. Kaikki tämä oli välttämätöntä, jotta hän voisi auttaa kiusattuja (Hebr. 2: 18). Hänen opettajan tehtävänsä päättymisen jälkeen hänet annettaisiin jumalattomien ihmisten käsiin ja jätettäisiin alttiiksi kaikille solvauksille ja kidutuksille, mihin saatana vain saattoi yllyttää heidät. Hänen täytyisi kärsiä kaikkein julmin kuolema kohotettuna syyllisenä syntisenä taivaan ja maan välille. Hänen täytyisi kestää niin hirvittävän tuskan pitkiä tunteja, etteivät enkelit voisi katsella sitä, vaan peittäisivät kasvonsa sitä näkemästä. Hänen täytyisi kärsiä sielun hätää ja Isän kasvojen kätkeytymistä silloin kun rikkomuksen syyllisyys — koko maailman syntitaakka — olisi hänen kannettavanaan.” Pp. 44, 45.

20.4. Perjantai, aamu

Hebr. 9:24

“Enkelit heittäytyivät maahan Päämiehensä jalkojen juureen ja tarjoutuivat uhriksi ihmisen hyväksi. Mutta enkeli ei voinut hengellään maksaa velkaa; vain hänellä joka loi ihmisen oli valta lunastaa hänet. Kuitenkin enkelit saivat suorittaa jotakin pelastussuunnitelman yhteydessä. Kristus tehtäisiin »vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi» (Hebr. 2:9). Pukeutuessaan ihmisluontoon hän tulisi voimaltaan heitä heikommaksi, ja heidän tuli palvella häntä vahvistaen ja tynnyttäen häntä kärsimyksissä. Heidän tuli niinikään olla »palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä» (Hebr. 1:14). Heidän tuli varjella armosta osallistuvia pahojen enkelien vallalta ja pimeydeltä, jota saatana alituisen levittää heidän ympärilleen.” Pp. 45.

20.4. Perjantai, ilta

1. Moos. 3:14, 15

“Kun saatana kuuli, että vihollisuus tulisi vallitsemaan hänen ja vaimon välillä sekä hänen siemenensä ja tämän siemenen välillä, hän tiesi ihmisluontoa turmelevan työnsä keskeytyvän ja ihmisen tulevan jotenkin kykeneväksi vastustamaan hänen valtaansa. Kun pelastussuunnitelmasta tehtiin paremmin selkoa, saatana enkeleinen iloitsi siitä, että saatuaan ihmisen lankeamaan hän voisi vetää myös Jumalan Pojan alas korkeasta asemastaan. Hän selitti, että hänen maanpäälliset suunnitelmansa olivat siihen asti menestyneet ja että kun Kristus pukeutuisi ihmisluontoon, hänetkin voitaisiin voittaa ja saada langenneen ihmismuun lunastaminen estetyksi.” Pp. 46.

21.4. Sapatti, aamu

Ps. 86:12, 13

“Hänelle näytettiin, että vaikka Kristuksen uhri riitti pelastamaan koko maailman, monet valitsisivat mieluummin syntielämän kuin katumuksen ja kuuliaisuuden. Sukupolvien seuratussa toisiaan rikokset lisääntyisivät, ja synnin kirous painaisi yhä raskaampana ihmiskuntaa, eläimiä ja maata. Syntisellä vaelluksellaan ihminen lyhentäisi elinpäivensä määrää. Hän lyhenisi varreltaan, ja hänen kestävyytensä sekä siveellinen ja älyllinen voimansa vähenisivät, kunnes maailma olisi täynnä kaikenlaista kurjuutta. Kun ihmiset eivät hillitsisi halujaan ja intohimojaan, he eivät enää kykenisi arvostamaan pelastussuunnitelman suuria totuuksia. Kuitenkin Kristus noudattaisi tarkoin sitä suunnitelmaa, jonka vuoksi hän lähti taivaasta. Hän toimisi edelleen ihmisten hyväksi ja kehottaisi heitä yhä kätkemään

heikkoutensa ja vajavuutensa häneen. Hän täyttäisi kaikkien niiden tarpeet, jotka uskossa tulisivat hänen luokseen. Ja aina tulisi olemaan niitä, jotka säilyttäisivät tiedon Jumalasta ja pysyisivät tahrattomina vallitsevan jumalattomuuden keskellä.” Pp. 48.

21.4. Sapatti, ilta

1. Moos. 4:1

”Kain ja Aabel, Aadamin pojat, olivat luonteeltaan kovin erilaisia. Aabel oli mieleltään uskollinen Jumalalle. Hänen mielestään Jumala suhtautui syntiin langenneeseen ihmissukuun oikeamielisesti ja armollisesti, ja kiitollisena hän omaksui pelastustoivon. Mutta Kain oli kapinamielinen ja napisi Jumalaa vastaan sen johdosta, että tämä oli kironnut maan ja ihmissuvun Aadamin synnin vuoksi. Hän päästi mielensä ajautumaan samalle ladulle, joka johti saatanan lankeemukseen — omahyväisiin kuvitteluihin ja Jumalan oikeamielisyyden ja arvovallan epäilyyn.” Pp. 52.

22.4. Sunnuntai, aamu

1. Moos. 4:3

”Se luokka, joka palvoo Jumalaa Kainin esimerkin mukaan, on maailmassa suurena enemmistönä, sillä miltei jokainen väärä uskonto perustuu samaan periaatteeseen: ihmisen pelastumiseen omien tekojensa turvin. Eräät väittävät, ettei ihmissuku tarvitse lunastusta vaan kehitystä — se voi näet hienostua, jalostua ja uudistaa itsensä. Samoin kuin Kain luuli hankkivansa Jumalan suosion uhrillaan, josta puuttui uhriveri, nämäkin arvelevat ihmisyyden kykenevän kohottautumaan jumalalliselle tasolle ilman sovitusta. Kainin tapaus osoittaa, mikä tästä on pakostakin seurauksena. Se näyttää, mikä ihmisestä tulee vailla Kristusta. Ihmiskunnalla ei ole mitään voimaa, jolla se voisi uudistaa itseään. Sinänsä se ei suuntaudu ylöspäin, jumalallista kohti, vaan alaspäin, saatanallista kohti. Kristus on ainoa toivomme. »Ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.» »Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa» (Ap.t. 4: 12).” Pp. 54.

22.4. Sunnuntai, ilta

1. Moos. 5:4, 5

”Lähes tuhannen vuoden ajan Adam eli jälkeläistensä parissa ja todisti synnin seurauksista. Uskollisesti hän koetti torjua pahuuden leviämistä. Hän oli opastanut jälkeläisiään kulkemaan Herran tietä; tarkoin hän tallensi kaiken, mitä Jumala oli ilmoittanut hänelle, ja toisti sen seuraaville sukupolville. Lapsilleen ja lastensa lapsille aina yhdeksänteen sukupolveen asti hän kuvaili ihmisen pyhää ja onnellista oloa paratiisissa ja kertoi yhä uudelleen lankeemuksestaan ja niistä kärsimyksistä, joilla Jumala oli opettanut hänelle lakinsa tarkan noudattamisen tärkeyttä. Hän selosti myös pelastussuunnitelmaa, jonka Jumala armossaan oli laatinut heidän hyväkseen. Kuitenkin vain harvat ottivat vaarin hänen sanoistaan. Usein häntä moitittiin katkerasti synnistä, joka oli tuottanut niin paljon surua hänen jälkeen tulevilleen.” Pp. 62.

23.4. Maanantai, aamu

Juud. 1:14, 15

”Pyhien enkelien välityksellä Jumala ilmoitti Eenokille aikovansa hävittää maailman vedenpaisumuksella, ja hän täydensi hänelle myös esitystään pelastussuunnitelmasta. Profetian hengessä Jumala antoi hänen katsahtaa vedenpaisumuksen jälkeisten sukupolvien aikoihin ja näytti hänelle Kristuksen toiseen tulemukseen ja maailman loppuun liittyvät suuret tapahtumat.” Pp. 66.

23.4. Maanantai, ilta

1. Moos. 17:6

”»Jälleen Jumala puhui hänelle ja selitti, ettei hänen ollut syytä odottaa heti saavansa Luvattua maata

haltuunsa, sillä hänen jälkeläisensäkin joutuisivat kauan kärsimään ennen kuin pääsisivät asettumaan Kanaanin. Tässä yhteydessä hänelle selostettiin pelastussuunnitelmaa, Kristuksen kuolemaa, suurta uhria ja hänen tulemustaan kirkkaudessa. Abraham sai myös nähdä maan palautettuna Eedenin aikaiseen kauneuteensa, ja hän saisi sen ikuisiksi omaisuudekseen lupauksen lopullisena ja täydellisenä täyttymyksenä. Jumalan ja ihmisten välisen liiton vakuudeksi suitsuava pätsi ja liekehtivä tuli, jumalallisen läsnäolon vertauskuvat, liikkuvat uhrikappaleiden välitse kuluttaen ne kokonaan. Sitten Abraham kuuli taas äänen, joka vakuutti hänen jälkeläistensä saavan lahjaksi Kanaanin maan »Egyptin virrasta aina suureen virtaan, Eufrat-virtaan saakka».” Pp. 118.

24.4. Tiistai, aamu

1. Moos. 22:1, 2

“Abrahamilta vaaditun uhrauksen tarkoituksena ei ollut hyödyttää vain hänen omaa parastaan tai tulevia sukupolvia, vaan olla opetuksena myös taivaan ja muiden maailmojen synnittömille olennoille. Kristuksen ja saatanan välillä käytävän kamppailun taisteluenttä, jolla pelastussuunnitelma toteutetaan, on kaikkeuden oppikirjana. Koska Abraham ei ollut täysin uskonut Jumalan lupauksiin, oli saatana syyttänyt häntä enkelien ja Jumalan edessä liiton ehtojen rikkomisesta ja väittänyt hänen menettäneen oikeutensa sen siunauksiin. Siksi Jumala halusi koko taivaalle todistaa palvelijansa kuuliaisuuden ja oman täydellisen kuuliaisuuden vaatimuksensa sekä selvittää kaikille pelastussuunnitelmaa entistä täydellisemmin.” Pp. 118.

24.4. Tiistai, ilta

2. Moos. 8:23, 24

“Mutta pahuuden ruhtinaalla oli syvempikin tarkoituksensa suorittaessaan ihmeitään taikureiden välityksellä. Hän tiesi hyvin, että Mooses murtaessaan Israelin lasten orjuuden ikeen kuvasi Kristusta, joka tulisi vapauttamaan ihmisperheen synnin vallasta. Hän tiesi, että Kristuksen tullessa tapahtuisi voimallisia ihmetekoja todistukseksi maailmalle siitä että Jumala oli lähettänyt hänet. Saatana vapisi ajatellessaan hänen voimaansa. Jäljittelemällä sitä työtä jota Jumala suoritti Mooseksen kautta hän toivoi paitsi estävänsä Israelin vapauttamisen myös vaikuttavansa kauas tulevaisuuteen sillä tavoin ettei Kristuksen ihmeitä uskottaisi. Saatana koettaa alati vääristellen jäljitellä Kristuksen toimintaa ja lujittaa valtaansa ja pyrkimyksiään. Saamalla Kristuksen ihmeet näyttämään inhimillisen taidon ja voiman aikaansaannoksilta hän houkuttelee ihmiset selittämään niitä. Näin hän estää monia uskomasta Kristukseen Jumalan Poikana ja saa heidät hylkäämään pelastussuunnitelman yhteydessä esitetyt armon tarjoukset.” Pp.243, 244.

25.4. Keskiviikko, aamu

Room. 6:16

“Kuuliaisuudellaan kansa osoittaisi uskonsa. Samoin kaikkien niiden, jotka toivovat pelastuvansa Kristuksen veren ansiosta, tulisi käsittää, että heidän itsensäkin on tehtävä jotakin pelastuakseen. Vaikka yksin Kristus voikin lunastaa meidät rikkomuksen rangaistuksesta, meidän on käännyttävä synnistä kuuliaisuuteen. Ihminen pelastuu vain uskosta, ei tekojen avulla, mutta hänen uskonsa täytyy näkyä hänen teoissaan. Jumala on antanut Poikansa kuolemaan synnin sovittajana; hän on ilmaissut valon ja totuuden, elämän tien. Hän on luonut edellytyksiä ja antanut ohjeita ja etuoikeuksia, ja nyt ihmisen on arvostettava ja käytettävä näitä Jumalan antamia pelastusvälineitä ja oltava yhteistoiminnassa niiden kanssa —

uskottava ja noudatettava kaikkia jumalallisia vaatimuksia.” Pp. 257.

25.4. Keskiviikko, ilta

2. Moos. 15:11

“Siihen yhtyivät Israelin naiset Mirjamin, Mooseksen sisaren, johdolla vaskirumpuja lyöden ja karkeloiden. Ilmainen laulu kantautui kauas erämaahan ja merelle, ja vuoren kyljestä kajahtivat kaikuna takaisin heidän ylistyslaulunsa sanat: »Veisatkaa Herralle, sillä hän on ylen korkea.» Tämä laulu ja sen kertoma suuri vapautus on painunut lähtemättömästi heprealaisen kansan mieleen. Aikakaudesta toiseen sitä kaiuttivat Israelin profeetat ja laulajat todistaen, että Herra on häneen luottavien voima ja pelastus. Mutta tämä laulu ei kuulu vain juutalaisille. Se viittaa eteenpäin vanhurskauden kaikkien vihollisten häviöön ja Jumalan Israelin lopulliseen voittoon. Patmos-saaren profeetta saa nähdä valkoisiin puettuina niiden, »jotka olivat saaneet voiton», seisovan »lasisen meren, tulella sekoitetun», päällä, ja heillä on »Jumalan kanteleet» ja he veisaavat »Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä» (Ilm. 15: 2, 3).” Pp. 265.

26.4. Torstai, aamu

Ps. 68:5

“Meidän tulisi jatkuvasti kiittää päivittäisistä siunauksista, joita saamme Jumalan kädestä, ja ennen muuta siitä että Jeesus on kuolemallaan tuonut onnen ja taivaan ulottuvilleemme. Mitä armahtavaisuutta ja verratonta rakkautta Jumala onkaan osoittanut meitä kadotettuja syntyisiä kohtaan yhdistämällä meidät itseensä ollaksemme hänen omaisuutensa! Minkä uhrin onkaan Vapahtajamme antanut, jotta meitä voitaisiin kutsua Jumalan lapsiksi! Meidän pitäisi ylistää Jumalaa siitä autuaasta toivosta, jonka pelastussuunnitelma antaa meille; meidän pitäisi ylistää häntä taivaallisesta perinnöstä ja hänen runsaista lupauksistaan, ylistää häntä siitä että Jeesus elää rukoillakseen meidän puolestamme.” Pp. 266.

26.4. Torstai, ilta

Ef. 5:2

“Mooseksella oli paljon ilmoitettavaa heille, ja ymmärtäen heidän pelkonsa hän verhosi kasvonsa hunnulla tämän jälkeen joka kerta, kun hän palasi leiriin oltuaan Herran puheilla. Tällä kirkkaudella Jumala halusi tähdentää Israelille lakinsa pyhää ja ylevää luonnetta sekä Kristuksen kautta ilmoitetun evankeliumin kirkkautta. Sillä ollessaan vuorella Mooses sai Jumalalta lain taulujen lisäksi kuulla myös pelastussuunnitelmasta. Hän sai nähdä, miten juutalaisen aikakauden kaikki vertauskuvat viittasivat Kristuksen uhuriin, ja hänen kasvonsa säteilivät yhtä hyvin Golgatalta virtaavaa taivaallista valoa kuin Jumalan lain kirkkauttakin. Tuo jumalallinen valo kuvasi sen armotalouden kirkkautta, jonka näkyvänä välimiehenä Mooses oli ainoan oikean Välimiehen edustajana.” Pp. 308.

27.4. Perjantai, aamu

Ps. 40:9

“Kun saatana ensi kerran yritti kumota Jumalan lakia — synnittömien olentojen keskuudessa — hänen hankkeensa aluksi menestyvän. Hän sai vietellyksi suuren joukon mutta tuo hänen näennäinen voittonsa päätyi lopulliseen tappioon, eroon Jumalasta ja karkottamiseen taivaasta. Taistelun päästessä uudelleen vauhtiin maan päällä näytti jälleen saavuttavan menestystä. Langettuaan syntiin ihminen joutui hänen vangikseen, ja myös ihmisen valtakunnan sai pääkapinallinen petoksella haltuunsa. Nyt näytti olevan mahdollista perustaa oma itsenäinen valtakuntansa, olisi riippumaton Jumalan ja hänen Poikansa arvovallasta. Mutta pelastussuunnitelma teki ihmiselle jälleen mahdolliseksi pääsyn sopusointuun

Jumalan kanssa ja hänen lakinsa kuuliaisien noudattamisen. Sen avulla sekä ihminen että maa saattoivat lopullisesti tulla lunastetuiksi paholaisen vallasta.” Pp. 310.

27.4. Perjantai, ilta

2. Moos. 20:8-11

“Israelin rukousten ohessa ylös kohoava suitsutus kuvaa Kristuksen ansioita ja välitystoimintaa sekä hänen täydellistä vanhurskauttaan, joka uskon kautta luetaan hänen kansansa hyväksi ja joka yksin voi tehdä syntisten olentojen palvonnan kelvolliseksi Jumalalle. Pyhäkön pyhimmän osaston verhon edessä oli ikuisen välitystoiminnan alttari ja sen etummaisien osaston edessä oli jatkuvan sovituksen alttari. Jumalaa oli lähestyttävä veren ja suitsutuksen välityksellä. Nämä kuvasivat suurta Välimiestä, jonka kautta syntiset saavat lähestyä Herraa ja jonka ainoan välityksellä armo ja pelastus voidaan suoda katuvalle, uskovalle sielulle.” Pp. 331, 332.

28.4. Sapatti, aamu

Ps. 78:10, 11

“Ensimmäisten vanhempiemme synnin jälkeen ei Jumalan ja ihmisen välillä ole ollut välitöntä kanssakäymistä. Isä on antanut maailman Kristuksen käsiin, jotta hän välimiehen toiminnallaan lunastaisi ihmisen ja todistaisi Jumalan lain arvovaltaiseksi ja pyhäksi. Kaikki taivaan ja langenneen ihmissuvun välinen yhteydenpito on tapahtunut Kristuksen välityksellä. Jumalan Poika se ensimmäisille vanhemmillemekin antoi lupauksen lunastuksesta. Hän se ilmaisi itsensä patriarkoille. Aadam, Nooa, Abraham, lisä, Jaakob ja Mooses ymmärsivät evankeliumin. He odottivat ihmisen Sijaisen ja Takaajan aikaansaamaa pelastusta. Nämä muinaiset pyhät pitivät yhteyttä Vapahtajaan, joka oli tuleva ihmiseksi maailmaamme, ja eräät heistä puhuivat Kristuksen ja taivaan enkeleiden kanssa kasvotusten.” Pp. 345, 346.

28.4. Sapatti, ilta

Jes. 2:3

“Jumalan toiminta on samanlaista kaikkina aikoina, joskin hän sopeuttaa sitä ja voimansa erilaisia ilmauksia vastaamaan eri aikojen ihmisten tarpeita. Jumala on toteuttanut pelastussuunnitelmansa tarkoituksiperiä asteittain siitä lähtien, kun hän antoi ensimmäisen lupauksen evankeliumista, ja sen jälkeen haki patriarkkojen ja juutalaisten kausien aina nykyaikaan asti. Juutalaisten lain uhritoimitusten ja menojen vertauskuvallisesti esittämä Vapahtaja oli aivan sama kuin se, jonka evankeliumit ilmoittavat. Hänen jumalallista muotoaan verhonneet pilvet ovat häipyneet pois, usvat ja varjot ovat hälventyneet jättäen Jeesuksen, maailman Lunastajan, selvästi näkyviin. Hän joka julisti lain Siinailta ja antoi Moosekselle uhritoimitusten lakisäädökset, on sama joka esitti vuorisäärän. Jumalan rakkauden suuret periaatteet, jotka hän esitti lain ja profeettain perustuksena, ovat vain sen toistoa, mitä hän oli lausunut Mooseksen välityksellä heprealaisille.” Pp. 353.

29.4. Sunnuntai, aamu

1. Kor. 1:21

“Monet ovat haluttomia vastaanottamaan Kristusta ennen kuin heille selvitetään koko pelastussuunnitelma. He kieltäytyvät uskossa katsomisesta, vaikka näkevät että tuhannet ovat katsoneet Kristuksen ristiin ja tunteneet tuon katsomisen vaikutuksen. Monet harhailevat filosofian sokkeloissa etsien syitä ja todisteita löytämättä niitä milloinkaan, mutta heille eivät kelpaa ne todisteet, joita Jumala on nähnyt hyväksi antaa. He kieltäytyvät vaeltamasta Vanhurskauden Auringon paisteessa, ennen kuin

sen paisteen syy selitetään heille. Mutta ne jotka menettelevät näin, eivät koskaan pääse tuntemaan totuutta. Jumala ei milloinkaan poista jokaista epäilemisen mahdollisuutta. Hän antaa riittävästi todisteita uskon perusteiksi, mutta ellei ihminen mielessään hyväksy niitä, hän jää pimeyteen. Käärmeiden puremat olisivat kuolleet, jos he olisivat jääneet epäilemään ja kyselemään ennen kuin suostuivat katsomaan. Velvollisuutemme on ensin katsoa; ja uskon katse tuottaa meille elämän.” Pp. 414.

29.4. Sunnuntai, ilta

Room. 2:13

“He eivät käsittäneet, että heidän uskonsa oli vain muodollista ikä kelvannut Jumalalle. Arkissa oleva Jumalan laki kuvasi myös hänen läsnäolonsa, mutta he olivat väheksyneet käskyjä ja halveksineet niiden velvoituksia sekä karkottaneet Herran Hengen keskeltään murehtuneena pois. Kun kansa noudatti sen pyhiä säädöksiä, Herra toimi heidän hyväkseen rajattomalla voimallaan. Mutta kun he katselivat arkkia yhdistämättä sitä Jumalaan ja kunnioittamatta hänen ilmaistua tahtoaan tottelemalla hänen lakiaan, ei siitä ollut heille sen suurempaa apua kuin tavallisesta laatikosta. He katselivat arkkia samoin kuin pakanakansat jumalankuviaan, ikään kuin siitä itsestään lähtisi kaikki voima ja pelastus. He rikkoivat sen sisällä olevaa lakia, sillä itse arkin palvominen johti heidät muodollisuuteen, tekopyhyyteen ja epäjumalanpalvontaan. Heidän syntinsä oli erottanut heidät Jumalasta, eikä hän voinut suoda heille voittoa, ennen kuin he olivat katuneet ja luopuneet jumalattomuudestaan.” Pp. 571, 572.

30.4. Maanantai, aamu

Joh. 3:3, 5

“Kasvatuksen tosi tarkoituksena on Jumalan kuvan palauttaminen ennalleen ihmissielussa. Alussa Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen. Hän antoi hänelle jaloja ominaisuuksia. Hän oli mieleltään tasapainoinen ja kaikilta olemuksensa kyvyiltä sopusointuinen. Mutta syntiinlankeemus seurauksineen on turmellut nämä lahjat. Synti on pilannut ja miltei pyyhkinyt ihmisestä pois Jumalan kuvan. Tämän ennalleen saattamiseksi laadittiin pelastussuunnitelma, ja ihmiselle suotiin koetusaika. Elämän suuri ja kaikki muut tavoitteet ohittava päätarkoitus on ihmisen palauttaminen siihen täydellisyyteen, johon hänet alussa luotiin. Vanhempien ja opettajien tehtävänä on nuorisoa kasvattaessaan osaltaan täyttää tätä jumalallista tarkoitusta, ja sitä tehdessään he ovat »Jumalan työtovereita» (1 Kor. 3: 9).” Pp. 583.

30.4. Maanantai, ilta

1. Kor. 4:14

“Ei Jumala kiellä nuoria olemasta yritteliäitä. Ei hän halua murskata niitä luonteenominaisuuksia, jotka tekevät ihmisen menestyksekkääksi ja kunnioitetuksi yhteiskunnassa — hellittämätöntä pyrkimystä johonkin entistä parempaan, lannistumatonta tahtoa, sitkeää ponnistelua ja väsymätöntä kestävyyttä. Jumalan armon avulla ne on vain suunnattava sellaisiin tavoitteisiin, jotka ovat niin paljon pelkkiä itsekkäitä ja ajallisia harrasteita ylevämpiä kuin taivas on maata korkeampi. Tässä elämässä aloitettu kasvatus jatkuu tulevassa elämässä. Mieli avartuu päivä päivältä havaitsemaan uudessa kauneudessaan Jumalan ihmeellisiä tekoja, todisteita siitä, miten viisaasti ja miten valtavalla voimalla hän on luonut maailmankaikkeuden ja pitää sitä yllä, sekä sitä ääretöntä rakkautta ja viisautta, jolla hän on laatinut pelastussuunnitelman.” Pp. 588.

1.5. Tiistai, aamu

1. Sam. 9:17

“Kun Saul osallistui profeettain kanssa jumalanpalvelukseen, vaikutti Pyhä Henki hänessä suuren muutoksen. Jumalallisen puhtauden ja pyhyiden valo loisti luonnollisen sydämen pimeyteen. Hän näki itsensä sellaisena kuin hän oli Jumalan edessä. Hän näki pyhyiden kauneuden. Hänet kutsuttiin nyt käymään sotaa syntiä ja saatanaa vastaan, ja hän sai tuntea, että tässä taistelussa hänen kaiken voimansa oli tultava Jumalalta. Hänen suotiin nyt ymmärtää pelastussuunnitelmaa, joka aikaisemmin oli vaikuttanut niin hämärältä ja epävarmalta. Herra antoi hänelle rohkeutta ja viisautta korkeaa tehtävänsä varten. Hän ilmaisi hänelle voiman ja armon Lähteen ja auttoi häntä käsittämään sekä Jumalan vaatimukset että oman velvollisuutensa.” Pp. 598.

1.5. Tiistai, ilta

Mark. 1:35

“Sakarias oli osoittanut epäilevänsä enkelin sanoja. Hän ei siksi tulisi puhumaan, ennen kuin ne täytyisivät. »Katso«, sanoi enkeli, »sinä tulet mykäksi . . . siihen päivään saakka, jona tämä tapahtuu, sen tähden ettet uskonut minun sanojani, jotka käyvät aikansa toteen«. Papin velvollisuus tässä jumalanpalveluksessa oli rukoilla kansan syntejä anteeksi sekä Messiaan tulemistä, mutta kun Sakarias yritti tehdä näin, hän ei voinut lausua sanaakaan. Tullessaan ulos siunatakseen kansaa »hän viittoi heille ja jäi mykäksi«. He olivat odottaneet kauan ja alkaneet pelätä, että Jumalan tuomio olisi kohdannut häntä. Mutta kun hän tuli ulos pyhästä paikasta ja hänen kasvonsa loistivat Jumalan kirkkautta, »silloin he ymmärsivät, että hän oli nähnyt näyn temppelissä«. Sakarias tiedotti heille, mitä hän oli nähnyt ja kuullut, »ja kun hänen virkatoimensa päivät olivat päättyneet, meni hän kotiinsa».” AT. 79.

2.5. Keskiviikko, aamu

Mark. 11:24

“»Jonka tähden Hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.« Hepr. 7: 25. Vaikka pappeus siirrettäisiin maallisesta pyhäköstä taivaalliseen ja vaikka pyhäkkö ja suuri ylimmäinen pappimme olisivat ihmissilmälle näkymättömiä, eivät opetuslapset joutuisi kärsimään mitään tappiota. He eivät tuntisi yhteyden katkeavan tai voiman vähenevän Vapahtajan poistuttua maan päältä. Jeesuksen suorittaessa palvelustyötään taivaallisessa pyhäkössä Hän on yhä Henkensä kautta maan päällä olevan seurakunnan pappina. Häntä ei nähdä ihmissilmin, mutta Hänen lähtiessään antamansa lupaus täyttyy: »Katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.« Matt. 28: 20. Vaikka Hän on valtuuttanut alemmat papit käyttämään Hänen valtaansa, Hänen innoittava läsnäolonsa vaikuttaa yhä seurakunnassa.” AT. 146.

2.5. Keskiviikko, ilta

Joh. 4:19

“Kärsivällisesti Jeesus antoi hänen johtaa keskustelun minne halusi. Sillä välin Hän odotti tilaisuutta saada taas perinpohjin selvittää hänelle totuutta. Nainen kertoi: »Meidän isämme ovat kumartaen rukoilleet tällä vuorella; ja te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, jossa tulee kumartaen rukoilla.« Aivan heidän edessään oli Garissimin vuori. Sen temppeli oli hävitetty, ja vain alttari oli jäljellä. Jumalanpalveluspaikka oli ollut kiistan aiheena juutalaisten ja samarialaisten välillä. Jotkut

viimeksimainittujen esi-isistä olivat joskus kuuluneet Israeliin, mutta heidän syntiensä tähden Herra oli antanut epäjumalia palvelevan kansan voittaa heidät. Monien sukupolvien ajan he olivat sekaantuneina epäjumalanpalvelijoihin, joiden uskonto vähitellen saastutti heidän uskontonsa. Tosin he esittivät, että heidän epäjumalankuviansa tarkoituksena oli vain muistuttaa heitä elävästä Jumalasta, kaikkeuden Hallitsijasta, mutta yhtäkaikki he johtuivat kunnioittamaan jumalankuviaan.” AT. 165, 166.

3.5. Torstai, aamu

Joh. 4:8

“Nyt Hän koetti murtaa tämän samarialaisen ennakkoluulot juutalaisia kohtaan. Viitaten siihen, että samarialaisten uskonto oli epäjumalanpalveluksen turmelema Hän julisti, että suuri pelastustotuus oli uskottu juutalaisille, ja että Messias ilmestyisi heidän keskuudestaan. Heidän pyhissä kirjoituksissaan oli selvästi esitetty Jumalan luonne ja Hänen hallituksensa periaatteet. Jeesus laski kuuluvansa samaan luokkaan kuin juutalaiset, joille Jumala oli antanut itsestään tiedon. Hän halusi kohottaa kuulijansa ajatukset muotojen, juhlamenojen ja riitakysymysten yläpuolelle. Hän sanoi: »Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä sen kaltaisia rukoilijoita Isä tahtoo. Jumala on Henki; ja jotka Häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.»” AT. 167.

3.5. Torstai, ilta

Mark. 6:46

“Ihmettelevä kansanjoukko, joka tunkeili Kristuksen ympärillä, ei huomannut saaneensa mitään elinvoimaa. Mutta kun kärsivä nainen ojensi kätensä koskettakseen Häntä ja uskoi tulevansa terveeksi, hän tunsu parantavan voiman. Näin on hengellistenkin asiain laita. Ei hyödytä mitään puhella uskonnosta välinpitämättömästi tai rukoilla ilman sielun nälkää ja elävää uskoa. Nimellinen usko Kristukseen, joka ottaa Hänet vastaan vain maailman Vapahtajana, ei voi koskaan parantaa sielua. Pelastukseksi koituvaa usko ei ole vain totuuden tunnustamista järjen avulla. Joka odottaa saavansa kaiken tiedon, ennen kuin hän haluaa uskoa, ei voi saada siunauksia Jumalalta.” AT. 324, 326.

4.5. Perjantai, aamu

Matt. 4:18, 19

“Kutsuen kaksitoista opetuslastaan ympärilleen Jeesus käski heidän kaksittain mennä kyliin ja kaupunkeihin. Ketään ei lähetetty yksin, vaan veli veljen, ystävä ystävän kanssa. Näin he voivat auttaa ja rohkaista toisiaan, neuvotella ja rukoilla yhdessä, ja toisen voima täydensi toisen heikkoutta. Samalla tavalla Hän myöhemmin lähetti ne seitsemänkymmentä. Vapahtajan tarkoitus oli, että evankeliumin sanansaattajat tällä tavoin työskentelisivät yhdessä. Meidän aikamme evankeliumityö olisi paljon menestyksellisempää, jos tätä esimerkkiä tarkemmin seurattaisiin.” AT. 329.

4.5. Perjantai, ilta

Luuk. 21:36

“Koska opetuslapset olivat vaipuneina uneen, he eivät paljoa kuulleet siitä, mitä Kristus ja taivaalliset olennot keskenään puhelivat. Kun he eivät jaksaneet valvoa ja rukoilla, he eivät saaneet sitä, mitä Jumala halusi heille antaa: käsityksen Kristuksen kärsimyksistä ja sen jälkeen tulevasta kirkkaudesta. He menettivät siunauksen, jonka olisivat voineet saada osallistumalla Hänen uhriinsa. Nämä opetuslapset olivat hitaita sydämeltään uskomaan, ja vain vähän he osasivat antaa arvoa niille aarteille, joilla taivas tahtoi heitä rikastuttaa.” AT. 407.

5.5. Sapatti, aamu

Mark. 13:33

“Kristus antoi opetuslapsilleen merkin Jerusalemia kohtaavasta hävityksestä ja neuvoi heille pelastautumistavan: »Kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähtekööt sieltä pois, ja jotka maalla ovat, älkööt sinne menkö. Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki täytyisi, mikä kirjoitettu on.» Tätä varoitusta oli noudatettava neljäkymmentä vuotta myöhemmin, jolloin Jerusalemin hävitettiin. Kristityt tottelivat sitä, eikä ainoakaan kristitty tuhoutunut kaupungin kukistuksessa. »Mutta rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina», sanoi Kristus. Hän, joka antoi sapatin, ei kumonnut sitä eikä naulinnut sitä ristille. Hän ei kuolemallaan tehnyt sapattia tyhjäksi tai mitättömäksi. Neljäkymmentä vuotta Hänen ristiinnaulitsemisensä jälkeen sitä oli yhä pidettävä pyhänä. Opetuslasten tuli neljäkymmentä vuotta rukoilla, ettei heidän pakonsa tapahtuisi sapatinpäivänä.” AT. 607.

5.5. Sapatti, ilta

2. Kor. 2:9

“Herramme sanoo: Kun joudut synnintuntoon, muista, että minä olen kuollut puolestasi. Kun sinua minun tähteni ja evankeliumin tähden sorretaan ja vainotaan ja ahdistetaan, muista rakkauttani, joka on niin suuri, että annoin henkeni sinun tähtesi. Kun velvollisuutesi tuntuvat ankarilta ja vaikeilta ja taakkasi liian raskailta kantaa, muista silloin, että minä sinun tähtesi kärsin ristinkuoleman, häpeästä välittämättä. Kun sydämesi vapisee koetusten ahjossa, muista, että Lunastajasi elää rukoillakseen puolestasi.” AT. 638.

6.5. Sunnuntai, aamu

Joh. 18:3-8

“Opetuslapset olivat luulleet, ettei heidän Mestariinsa antaisi vangita itseään. Sillä sama voima, joka oli saanut kiinniottajat kaatumaan maahan ikään kuin kuolleina, voisi pitää heidät avuttomina, kunnes Jeesus seuralaisineen olisi paennut. He olivat pettyneitä ja harmissaan nähdessään tuotavan köyisiä Hänen sitomisekseen, jota he rakastivat. Vihoissaan tempasi Pietari nopeasti miekkansa ja koetti puolustaa Mestariaan, mutta sai sivalletuksi vain korvan ylimmäisen papin palvelijalta. Kun Jeesus näki, mitä tapahtui, Hän irrotti kätsensä, joita roomalaiset sotilaat lujasti pitelivät, ja sanoen: »Sallikaa vielä tämäkin», Hän kosketti haavoittunutta korvaa, joka heti parani. Sitten Hän sanoi Pietarille: »Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttavat, ne miekkaan hukkuvat. Vai luuletko, etten voi rukoilla Isääni, niin että Hän lähettäisi heti minulle enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä?»” AT. 670.

6.5. Sunnuntai, ilta

Joh. 20:1-3

“Oi, kumpa painunut pää voisi kohota, ja silmät aueta näkemään Hänet, ja korvat kuulla Hänen ääntään! »Menkää kiiruusti ja sanokaa Hänen opetuslapsillensa, että Hän on noussut kuolleista.» Älkää käskökö heidän katsoa Joosefin uuteen hautaan, joka oli suljettu suurella kivellä ja sinetöity Rooman sinetillä. Kristus ei ole siellä. Älkää katsoko tyhjää hautaa. Älkää murehtiko kuten ne, jotka ovat toivottomia ja avuttomia. Jeesus elää, ja koska Hän elää, mekin saamme elää. Nouskoon kiitollisista sydämistä, pyhän tulen koskettamilta huulilta iloinen laulu: Kristus on ylösnoussut! Hän elää rukoillakseen meidän edestämme. Tartu tähän toivoon, niin se on sinulle oleva varma, koeteltu sielun ankkuri. Usko, niin saat nähdä Jumalan kirkkauden.” AT. 763.

7.5. Maanantai, aamu

Luuk. 24:13-14

“Myöhään ylösnousemuspäivän iltapäivällä kaksi opetuslasta oli matkalla Emmaukseen, pieneen, n. 12 km päässä Jerusalemissa sijaitsevaan kaupunkiin. Näillä opetuslapsilla ei ollut ollut mitään huomattavaa asemaa Kristuksen työssä, mutta he uskoivat lujasti Häneen. He olivat tulleet kaupunkiin viettämään pääsiäistä, ja he olivat suuresti hämmästyneitä niistä tapauksista, joita juuri oli sattunut. He olivat aamulla kuulleet uutisen Kristuksen ruumiin katoamisesta haudasta, ja myös niiden naisten kertomuksen, jotka olivat nähneet enkelit ja kohdanneet Jeesuksen. Nyt he olivat matkalla kotiin mietiskelläkseen ja rukoillakseen siellä. Surullisina he taivalsivat tietään illan hämärässä keskustellen oikeudenkäyntiin ja ristiinnaulitsemiseen liittyvistä tapahtumista. He eivät olleet koskaan olleet näin maahan masennettuja. Vailla toivoa ja uskoa he vaelsivat ristin varjossa.” AT. 764.

7.5. Maanantai, ilta

Luuk. 24:29

“Yksinkertainen ilta-ateria, joka käsittää vain leipää, on pian katettu. Ruoka pannaan vieraan eteen, joka on asettunut pöydän päähän. Nyt Hän ojentaa kätensä siunatakseen ravinnon. Opetuslapset hätkähtävät. Heidän seuralaisensa ojentaa kätensä aivan samalla tavoin kuin heidän Mestarillaan oli tapana tehdä. He katsovat jälleen, ja katso, Hänen käsissään näkyvät nauhojen jäljet. Molemmat huudahtavat yhteen ääneen: Se on Herra Jeesus! Hän on noussut kuolleista. He nousevat heittäytyäkseen Hänen jalkoihinsa ja rukoillakseen Häntä, mutta Hän on kadonnut heidän näkyvistään. He katsovat työpöyhjää paikkaa, jossa äsken oli Hän, jonka ruumis hiljattain makasi haudassa, ja he sanovat toisilleen: »Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun Hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?»” AT. 768.

8.5. Tiistai, aamu

Apt. 1:4

“Tuosta taivaallisesta riemujuhlasta kantautuu luoksemme maan päälle kaiku Kristuksen omista ihanista sanoista: »Minä menen ylös minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö.» Joh. 20: 17. Taivaallinen perhe ja maan päällä oleva perhe ovat yhtä. Meidän tähtemme Herramme astui taivaisiin ja meidän tähtemme Hän elää. »Jonka tähden Hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.» Hepr. 7: 25.” AT. 802.

8.5. Tiistai, ilta

Room. 5:8

“Se osoittaa, että vaikka Jumalan viha syntii kohtaan on voimakas kuin kuolema, Hänen rakkautensa syntistä kohtaan on voimakkaampi kuin kuolema. Ryhdyttyään lunastustyöhön meidän hyväksemme Hän ei säästä mitään, olipa se miten rakasta tahansa, joka on välttämätöntä tämän työn suorittamiseksi. Ei ainoatakaan pelastuksemme vaatimaa totuutta pidätetä, ei yhtään armon ihmettä laiminlyödä, ei mitään jumalallista voimaa jätetä käyttämättä. Suosionosoitus annetaan suosionosoituksen perästä, lahja lahjan jälkeen. Koko taivaan aarrekammio on avoinna niille, joita Hän koettaa pelastaa. Koottuaan maailmankaikkeuden rikkaudet ja avattuaan äärettömän voimansa varastot Hän antaa ne kaikki Kristuksen käsiin sanoen: »Kaikki nämä ovat ihmistä varten. Käytä näitä lahjoja saadaksesi hänet vakuuttuneeksi, ettei ole suurempaa rakkautta kuin minun, ei maassa eikä taivaassa. Ihminen on löytävä suurimman onnen rakastaessaan minua.»” AT. 40.

9.5. Keskiviikko, aamu

Jes. 9:5

“Saatana ponnisteli väsymättä voittaakseen Nasaretin lapsen. Jeesus oli varhaisimmasta lapsuudestaan asti taivaan enkelien vartioima, ja kuitenkin Hänen elämänsä oli yhtä ainoata taistelua pimeyden voimia vastaan. Pimeyden ruhtinasta loukkasi ja kiusasi se, että maailmassa oli yksi, jonka elämä oli vapaa synnin turmeluksesta. Hän ei jättänyt mitään keinoja käyttämättä kietoakseen Jeesuksen pauloihinsa. Ei ainoakaan ihmislapsi koskaan joudu elämään pyhää elämää niin ankarissa taisteluissa kiusauksia vastaan, kuin mitä Vapahtajamme sai taistella.” AT. 54.

9.5. Keskiviikko, ilta

Jes. 52:13

“Vapahtaja alentui elämään köyhyydessä voidakseen opettaa, kuinka me alhaisessa asemassa voimme vaeltaa lähellä Jumalaa. Hän eli miellyttääkseen, kunnioittaakseen ja kirkastaakseen Isäänsä arkielämän askareissakin. Hän aloitti työnsä pyhittämällä käsityöläisten halvan ammatin, jotka ahertavat hankkiakseen jokapäiväisen leipänsä. Hän palveli Jumalaa yhtä hyvin työskennellessään puusepän työpenkin ääressä kuin suorittaessaan ihmeitä kansanjoukon edessä. Ja jokaiselle nuorelle, joka seuraa Kristuksen esimerkkiä uskollisuudessa ja kuuliaisuudessa halvassa kodissaan, kuuluvat nämä sanat, jotka Isä lausui Hänestä Pyhän Hengen kautta: »Katso, minun palvelijani, jota minä tuen, minun valittuni, johon minun sieluni mielistyi.» Jes. 42: 1.” AT. 57.

10.5. Torstai, aamu

Gal. 4:4

“Hän oli Jumalan Poika ja kuitenkin avuton lapsi. Koska Hän oli maailmojen Luoja, koko maa oli Hänen omaisuuttaan, ja kuitenkin Hän kohtasi köyhyyttä elämänsä joka askeleella. Hänen arvokkuutensa ja yksilöllisyytensä erosivat kokonaan maallisesta ylpeydestä ja omahyväisyydestä. Hän ei tavoitellut maallista suuruutta, ja Hän tyytyi alhaisimpaankin asemaan. Tämä ärsytti Hänen veljiään. He eivät voineet selittää Hänen järkkymätöntä rauhallisuuttaan ahdistusten ja puutteen keskellä. He eivät tietäneet, että Hän oli meidän tähtemme tullut köyhäksi, että me Hänen köyhyydestään rikastuisimme. (Vrt. 2 Kor. 8: 9). He ymmärsivät Hänen tehtävänsä salaisuutta yhtä vähän kuin Jobin ystävät voivat käsittää hänen nöyryytystään ja kärsimyksiään.” AT. 70

10.5. Torstai, ilta

Matt. 8:1-3

“Jeesus oli sekä ruumiin että sielun parantaja. Häntä kiinnostivat kaikenlaiset kärsimykset, joita Hän joutui näkemään, ja kaikkiin vaivoihin Hän toi avun, sillä Hänen lempeissä sanoissaan oli parantavaa palsamia. Ei kukaan voinut sanoa Hänen tehneen ihmettä, mutta voima, rakkauden parantava voima lähti Hänestä sairaisiin ja ahdistettuihin. Näin Hän huomaamattomasti työskenteli kansan hyväksi aina lapsuudestaan asti. Ja tästä johtui, että niin monet kuuntelivat Häntä mielellään, kun Hän aloitti julkisen toimintansa. Kuitenkin Jeesus vaelsi yksin kautta lapsuutensa, nuoruutensa ja miehuutensa. Puhtaudessaan ja uskollisuudessaan Hän polki viinikuurnan yksin, eikä yhtään ihmistä ollut Hänen kanssaan. Hän kantoi äärettömän raskaan vastuun ihmisen pelastuksesta. Hän tiesi, että ellei ihmiskunnan periaatteissa ja tarkoituksessa tapahtuisi huomattavaa muutosta, kaikki olisi menetetty. Tämä taakka lepäsi Hänen sydämellään, eikä kukaan voinut käsittää sen painoa. Vakain aikomuksin Hän vei läpi sen elämänsä suunnitelman, että Hän itse olisi ihmisten valo.” AT. 75.

11.5. Perjantai, aamu

Matt. 3:1

“Johanneksen oli lähdettävä Jumalan sanansaattajana viemään ihmisille Hänen valoaan. Hänen oli annettava heidän ajatuksilleen uusi suunta. Hänen oli saatava heidät vakuuttuneiksi Jumalan vaatimusten pyhyydestä ja Hänen täydellisen vanhurskautensa tarpeesta. Sellaisen sanansaattajan täytyi olla pyhä. Hänen tuli olla temppeli, jossa Jumalan Henki asui. Voidakseen täyttää tehtävänsä hänellä täytyi olla terve ruumiinrakenne sekä henkistä ja hengellistä voimaa. Siksi hänen oli välttämätöntä hallita ruokahaluun ja intohimojaan. Hänen täytyi niin kyetä hallitsemaan kaikkia voimiaan, että hän voi seisoa ihmisten keskellä olosuhteista huolimatta yhtä järkkymättömänä kuin erämaan kalliot ja vuoret.” AT. 80.

11.5. Perjantai, ilta

2. Moos. 15:26

“Jumalan suosio luvataan kansalle, jonka sydämeen Hänen lakinsa on kirjoitettu. He ovat yhtä Hänen kanssaan. Mutta juutalaiset olivat luopuneet Jumalasta. Syntiensä tähden he olivat Hänen rangaistustuomiensa alaisia. Tästä syystä he olivat joutuneet pakanakansan orjiksi. Synti oli pimentänyt heidän mieltänsä, ja koska Jumala oli menneinä aikoina osoittanut heille niin suurta suosiota, he puolustelivat syntejään. He uskalsivat ajatella olevansa parempia kuin muut ihmiset ja oikeutettuja nauttimaan hänen siunaustaan.” AT. 86.

12.5. Sapatti, aamu

Matt.3:16

“Noustuaan vedestä Jeesus kumartui rukoukseen joen äyräälle. Uusi, tärkeä vaihe oli Hänen edessään. Hänen oli nyt laajemmalla näyttämöllä astuttava elämänsä taisteluun. Vaikka Hän oli Rauhanruhtinas, Hänen tulemisensa oli oleva kuin miekan paljastus. Valtakunta, jota Hän oli tullut perustamaan, oli päinvastainen, kuin mitä juutalaiset toivoivat. Häntä, joka oli Israelin palvelusmenojen ja järjestelmän perustus, pidettäisiin sen vihollisena ja tuhoajana. Hänet, joka oli julistanut lain Siinailta, tuomittaisiin lainrikkokjaksi. Hänet, joka oli tullut murskaamaan Saatanan vallan, julistettaisiin Beelsebuliksi. Ei kukaan maailmassa ollut Häntä ymmärtänyt, ja toimintansa aikana Hänen täytyi edelleen vaeltaa yksin. Koko Hänen elämänsä aikana eivät Hänen äitinsä ja veljensä käsittäneet Hänen tehtävänsä. Eivät edes Hänen opetuslapsensa Häntä ymmärtäneet. Hän oli asunut ikuisessa valossa, ollen yhtä Jumalan kanssa, mutta maanpäällä Hänen täytyi viettää elämänsä yksinäisyydessä.” AT. 91, 92.

12.5. Sapatti, ilta

Matt. 4:3

“Saatana oli asettanut kyseenalaiseksi, oliko Jeesus Jumalan Poika. Hänen äkillinen karkottamisensa oli todistus, jota vastaan hän ei voinut sanoa. Jumaluus välkähti läpi kärsivän ihmisyyden. Saatanalla ei ollut voimaa vastustaa tätä käskyä. Nöyryytyksestä ja raivosta kiemurrellen hänen oli pakko poistua maailman Lunastajan läheisyydestä. Kristuksen voitto oli yhtä täydellinen kuin Aadamin tappio oli ollut.” AT. III.

13.5. Sunnuntai, aamu

Joh. 9:4

“Johanneksen, Andreaan ja Simonin sekä Filippuksen ja Natanaelin kutsuminen oli kristillisen seurakunnan perustamisen alku. Johannes Kastaja ohjasi kaksi opetuslapsistaan Kristuksen luo. Sitten toinen näistä, Andreas, tapasi veljensä ja kutsui hänet Vapahtajan luo. Sen jälkeen kutsuttiin Filippus, ja hän meni etsimään Natanaelia. Näiden esimerkkien tulisi opettaa meille, miten tärkeitä on tehdä henkilökohtaista työtä, suoraan vedota sukulaisiimme, ystäviimme ja tuttaviiimme. On henkilöitä, jotka

koko elinikänsä ovat tunnustaneet tuntevansa Kristuksen, eivätkä kuitenkaan koskaan ole tehneet yhtään henkilökohtaista yritystä saattaakseen yhdenkään sielun Vapahtajan luo. He jättävät kaiken työn saarnaajalle. Hän saattaa olla hyvin taitava tehtävässään, mutta hän ei voi tehdä sitä, minkä Jumala on jättänyt seurakunnan jäsenten tehtäväksi.” AT. 121, 122.

13.5. Sunnuntai, iltana

Joh. 2:3

“Sanat »minun aikani ei ole vielä tullut» viittaavat siihen tosiasiaan, että Kristuksen elämän jokainen teko oli sen suunnitelman täyttymystä, joka oli ollut olemassa iankaikkisista ajoista asti. Ennen kuin Hän tuli maan päälle, tämä suunnitelma oli Hänelle selvillä, täydellisenä jokaista yksityiskohtaansa myöten. Mutta Hänen vaeltaessaan ihmisten keskuudessa Häntä ohjasi askel askeleelta Isän tahto. Hän ei epäröinyt toimia määrätyllä hetkellä. Yhtä kuuliaisena Hän odotti, kunnes aika oli tullut.” AT. 128.

14.5. Maanantai, aamu

Matt. 26:26

“Kristuksen sana hankki runsaan varaston juhlaa varten. Yhtä runsaassa määrässä Hän tarjoaa armoaan ihmisten rikkomusten poistamiseen ja sielun uudistamiseen ja ylläpitämiseen. Ensimmäisessä juhlassa, missä Jeesus opetuslapsineen kävi, Hän antoi heille maljan, joka kuvasi hänen pelastustyötään. Viimeisellä ehtoollisella Hän antoi sen jälleen asettaessaan pyhän säädöksen, jolla Hänen kuolemaansa oli julistettava, »siihen asti kuin Hän tulee». I Kor. 11:26. Ja surevia opetuslapsia, heidän joutuessaan eroamaan Mestaristaan, lohdutti lupaus jälleennäkemisestä, kun Jeesus sanoi: »Tästedes minä en juo tätä viinipuun antia, ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa.» Matt. 26: 29.” AT. 129, 130.

14.5. Maanantai, iltana

Jes. 53:1

“Kaikkien, jotka saarnaavat Jumalan sanaa ja kaikkien, jotka ovat vastaanottaneet Hänen armonsa evankeliumin, tulisi seurata Kristuksen esimerkkiä Hänen osallistuessaan ihmisten harrastuksiin. Me emme saa kieltäytyä seurustelemasta ihmisten kanssa. Meidän ei tule eristäytyä toisista. Saavuttaaksemme kaikki ihmisluokat meidän tulee kohdata heidät siellä, missä he ovat. Harvoin he omasta aloitteestaan tulevat etsimään meitä. Jumalallinen totuus ei kosketa ihmissydämiä vain saarnatuolista julistettuna. On toinenkin työkenttä, joka on ehkä vaatimattomampi, mutta aivan yhtä lupaava. Se on alhaisten majoissa ja suurten palatseissa, vieraanvaraisen pöydän ääressä ja siellä, missä kokoontutaan nauttimaan viattomasta ilosta toisten seurassa.” AT. 133.

15.5. Tiistai, aamu

Joh. 2:16

“Kristuksen vallankäyttö hänen puhdistaessaan temppelein oli herättänyt pappien ja hallitusmiesten määrätietoisen vihan. He pelkäsivät tämän muukalaisen voimaa. He eivät voineet sietää tällaista julkeutta tuntemattoman galilealaisen puolelta. He halusivat tehdä lopun Hänen toiminnastaan. Mutta kaikki eivät olleet yhtä mieltä tässä asiassa. Muutamat pelkäsivät vastustaa miestä, jota Jumalan Henki niin selvästi ohjasi. He muistivat, kuinka sellaisia profeettoja oli surmattu, jotka nuhtelivat Israelin johtajia synneistä. He tiesivät, että Juudan kansan joutuminen vieraan vallan ikeen alle oli seuraus siitä, että he itsepäisesti vastustivat Jumalan nuhteita. He pelkäsivät pappien ja hallitusmiesten juonitellessaan Jeesusta vastaan seuraavan isäinsä jälkiä ja aiheuttavan kansalle uusia onnettomuuksia. Nikodeemuskin ajatteli näin.

Eräässä Sanhedrinin kokouksessa, jossa keskusteltiin tavasta, jolla Jeesukseen olisi suhtauduttava, Nikodeemus neuvoi varovaisuuteen ja maltillisuuteen. Hän viittasi siihen, että jos Jeesus todella oli saanut valtansa Jumalalta, olisi vaarallista hylätä Hänen varoituksensa. Papit eivät uskaltaneet jättää tätä neuvoa huomioonottamatta, eivätkä he vähään aikaan ryhtyneet mihinkään julkisiin toimenpiteisiin Jeesusta vastaan.” AT. 148, 149.

15.5. Tiistai, ilta

Joh. 3:5

“Jeesus jatkoi: »Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki.» Sydän on luonnostaan paha, ja »syntyisikö saastaisesta puhdasta? Ei yhden yhtäkään.» Job 14:4. Ei mikään ihmiskeksintö voi löytää pelastusta syntiselle sielulle. »Lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan.» »Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset.» Room. 8: 7; Matt. 15: 19. Sydämen lähteen täytyy puhdistua, ennen kuin sen virrat voivat tulla puhtaita. Joka koettaa päästä taivaaseen omin teoin pitämällä lain, yrittää mahdotonta. Pelastusta ei ole kenelläkään sellaisella, jolla on vain lakiuskonto, jumalisuuden muoto. Kristityn elämä ei ole vanhan muovailemista tai parantelemista, vaan ihmisluonnon uudesti luomista. Oman minän ja synnin on kuoltava ja uuden elämän alettava. Tämä muutos voidaan saada aikaan vain Jumalan Hengen tehokkaalla työllä.” AT. 151.

16.5. Keskiviikko, aamu

Joh. 3:7

“Samoin on Jumalan Hengen työn laita ihmissydämessä. Sitä ei voida selittää paremmin kuin tuulen liikettä. Ihminen ei mahdollisesti voi ilmoittaa kääntymisensä tarkkaa aikaa tai paikkaa tai kaikkia siihen liittyviä seikkoja, mutta tämä ei todista, että hän olisi kääntymätön. Näkymättömänä kuin tuuli Kristuksen voima vaikuttaa jatkuvasti sydämessä. Vähitellen, ehkä ihmisen itsensä huomaamatta, hän saa vaikutelmia, jotka vetävät häntä Kristuksen luo. Niitä voidaan saada Häntä ajateltaessa, Raamattua luettaessa, tai kuunneltaessa saarnaajan julistamaa sanaa. Sitten yhtäkkiä, kun Henki tekee suoranaishemman vetoimuksen, jättäytyy sielu iloiten Kristukselle. Monet nimittävät tätä äkilliseksi kääntymykseksi, mutta se on Jumalan Hengen pitkäikäisen kutsumisen tulos, — kärsivällisen, kestävän toiminnan seuraus.” AT. 152.

16.5. Keskiviikko, ilta

Joh. 14:6

“Meidän on Nikodeemuksen tavoin oltava halukkaita pääsemään iankaikkiseen elämään samalla tavalla kuin suurin syntinen. Pelastus on vain Kristuksessa, »eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman». Apt. 4: 12. Uskon kautta otamme Jumalan armon vastaan, mutta usko ei ole Vapahtaja. Se ei ansaitse mitään. Se on käsi, jolla tartumme Kristukseen ja omaksumme Hänen ansionsa pelastuksena synneistä. Emmekä voi edes katua ilman Jumalan Hengen apua. Raamattu sanoo Kristuksesta: »Hänet on Jumala oikealla kädellensä korottanut Päämieheksi ja Vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja syntien anteeksiantamusta.» Apt. 5: 31. Katumus tulee Kristukselta yhtä varmasti kuin anteeksiantokin.” AT. 155.

17.5. Torstai, aamu

Ps. 86:11

“Nikodeemus kertoi Johannekselle tuon keskustelun, ja tämän kynä merkitsi sen muistiin miljoonille

opetukseksi. Siinä esitetyt totuudet ovat tänään yhtä tärkeitä, kuin ne olivat tuona vakavana yönä varjoisalla vuorella, juutalaisen hallitusmiehen tullessa kysymään elämän tietä halvalta galilealaiselta opettajalta.” AT. 156.

17.5. Torstai, ilta

Joh. 4:3,4

“Kärsivällisesti Jeesus antoi hänen johtaa keskustelun minne halusi. Sillä välin Hän odotti tilaisuutta saada taas perin pohjin selvittää hänelle totuutta. Nainen kertoi: »Meidän isämme ovat kumartaen rukoilleet tällä vuorella; ja te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, jossa tulee kumartaen rukoilla.» Aivan heidän edessään oli Garissimin vuori. Sen temppeli oli hävitetty, ja vain alttari oli jäljellä. Jumalanpalveluspaikka oli ollut kiistan aiheena juutalaisten ja samarialaisten välillä. Jotkut viimeksi mainittujen esi-isistä olivat joskus kuuluneet Israeliin, mutta heidän syntiensä tähden Herra oli antanut epäjumalia palvelevan kansan voittaa heidät. Monien sukupolvien ajan he olivat sekaantuneina epäjumalanpalvelijoihin, joiden uskonto vähitellen saastutti heidän uskontonsa. Tosin he esittivät, että heidän epäjumalankuviansa tarkoituksena oli vain muistuttaa heitä elävästä Jumalasta, kaikkeuden Hallitsijasta, mutta yhtäkaikki he johtuivat kunnioittamaan jumalankuviaan.” AT. 165, 167.

18.5. Perjantai, aamu

Saarn. 11:6

“Jeesus ei odottanut, kunnes suuret joukot kokoontuivat. Usein Hän aloitti opetuksensa vain muutamia harvoja ihmisiä ympärillään, mutta vähitellen yksi ja toinen ohikulkijoista pysähtyi kuuntelemaan, kunnes suuri kansanjoukko oli kuuntelemassa ihmetyksen ja kunnioituksen valtaamana tämän taivaasta lähetetyn opettajan julistamia Jumalan sanoja. Kristuksen työntekijän ei tule ajatella, etteikö hän voisi yhtä innokkaasti puhua muutamille harvoille kuulijoille kuin suurelle joukolle. Ehkäpä vain yksi ainoa kuulija kuuntelee hänen sanomaansa, mutta kuka tietää, kuinka kauaskantoiset vaikutukset sillä voi olla? Opetuslapsistakin näytti liian pieneltä seikalta se, että Vapahtaja tuhiasi aikaansa samarialaiselle naiselle. Mutta Hän puhui hänelle vakavammin ja kaunopuheisemmin kuin kuninkaille, neuvosherroille tai ylipapeille. Hänen tälle naiselle lausumansa opetukset ovat kaikuneet maailman kaukaisimpiin seutuihin.” AT. 173, 174.

18.5. Perjantai, ilta

Ps. 3:9

“Hän joka siunasi virkamiestä Kapernaumissa, on aivan yhtä halukas siunaamaan meitäkin. Mutta tämän ahdistetun isän tavoin meidät usein ajaa Jeesuksen luo halu saada jotakin maallista hyvää, ja vain jos pyyntöömme suostutaan, olemme valmiit luottamaan Hänen rakkauteensa. Vapahtaja haluaa antaa meille suurempia siunauksia, kuin mitä pyydämme, ja Hän viivyttelee vastauksensa antamista osoittaakseen meille sydämemme pahuuden ja suuren armon tarpeemme. Hän toivoo meidän luopuvan itsekkyydestämme, joka saa meidät etsimään Häntä. Tunnustaen avuttomuutemme ja suuren tarpeemme meidän tulee kokonaan luottaa Hänen rakkauteensa.” AT. 178.

19.5. Sapatti, aamu

Matt. 12:1

“Pitäisikö Jumalan siis kieltää aurinkoa suorittamasta tehtävänsä sapattina ja estää sen kirkkaita säteitä lämmittämästä maata ja ravitsemasta kasvikuntaa? Pitäisikö aurinkokuntien seisoa paikallaan tuona pyhänä päivänä? Pitäisikö Hänen käskeä purojen lakata kastelemasta niittyjä ja metsiä ja vaatia

meren aaltojen lakkaamatonta nousua ja laskua seisahtumaan? Täytyykö vehnän ja oraan lakata kasvamasta, ja kypsyvän rypäletertun lykätä punertumisistaan? Eivätkö puut tai kukat saisi aukaista yhtään nuppua tai kukkaa sapattina?” AT. 186.

19.5. Sapatti, ilta

Mark. 3:4

“Tämän tähden Hän oli valinnut sapatin siksi päiväksi, jolloin Hän suoritti parannustekonsa Betesdan luona. Hän olisi voinut parantaa tuon sairaan yhtä hyvin jonakin muuna viikonpäivänä, tai Hän olisi voinut yksinkertaisesti vain parantaa hänet pyytämättä häntä kantamaan vuodettaan. Mutta tällöin Hän ei olisi saanut haluamaansa tilaisuutta. Jokaisen teon takana, jonka Kristus täällä maailmassa elässään suoritti, oli viisas tarkoitus. Kaikki, mitä Hän teki, oli tärkeätä sekä itsessään että sisältämänsä opetuksen vuoksi. Lammikon luona olevista sairaista Hän valitsi pahimman tapauksen, jonka hyväksi Hän saattoi käyttää parantavaa voimaansa, ja Hän pyysi miestä kantamaan vuoteensa läpi kaupungin osoitukseksi siitä ihmetyöstä, joka hänelle oli tehty. Tämä herättäisi kysymyksen, mitä oli luvallista tehdä sapattina ja valmistaisi Hänelle tietä tuomita juutalaisten Herran päivää koskevat rajoitukset ja julistaa heidän perimätapansa turhiksi.” AT. 185.

20.5. Sunnuntai, aamu

Room. 3:20

“Juutalaiset olivat niin vääristelleet lain, että he olivat tehneet siitä orjuuden ikeen. Heidän merkityksettömät vaatimuksensa olivat tulleet sananparreiksi muiden kansojen keskuudessa. Varsinkin sapatti oli ahdettu täyteen kaikenlaisia järjettömiä rajoituksia. Se ei heille ollut ilopäivä, Herran pyhäpäivä, kunniapäivä. Kirjanoppineet ja fariseukset olivat tehneet sen noudattamisen sietämättömäksi taakaksi. Juutalaisen ei ollut lupa syyttää tulla tai edes kynttilää sapattina. Seuraus oli, että kansa oli riippuvainen pakanoista monessa tehtävässä, jota heidän säädöksensä kielsivät heitä itseään tekemästä. He eivät ajatelleet, että jos nämä teot olivat syntiä, niin ne, jotka panivat toiset tekemään ne, olivat yhtä syyllisiä, kuin jos he olisivat tehneet ne itse. He luulivat pelastuksen kuuluvan vain juutalaisille, eikä kaikkien muiden tila, ollen jo toivoton, voinut enää tulla sen pahemmaksi. Mutta Jumala ei ole antanut yhtään sellaista käskyä, jota eivät kaikki voisi noudattaa. Hänen lakeihinsa ei sisälly mitään järjettömiä tai itsekkäitä rajoituksia.” AT. 183.

20.5. Sunnuntai, ilta

Joh. 6:37,38

“Jeesus vaati samoja oikeuksia kuin Jumalalla oli, koska Hän teki yhtä pyhää työtä ja samanlaatuista, jota Isä teki taivaassa. Mutta fariseukset suuttuivat tästä vielä enemmän. Hän ei ollut vain rikkonut lakia heidän käsityksensä mukaan, vaan kutsunut »Jumalaa Isäksensä» ja näin selittänyt olevansa Jumalan vertainen. Koko Juudan kansa kutsui Jumalaa Isäksensä, siksi he eivät olisi olleet niin raivostuneita, jos Kristus olisi esittänyt olevansa samassa suhteessa Jumalaan. Mutta he syyttivät Häntä jumalanpilkasta ja osoittivat sillä, että he ymmärsivät Hänen väittäneen tätä sanan korkeimmassa mielessä.” AT. 188.

21.5. Maanantai, aamu

Joh. 6:40

“Jeesus vastusti syytöstä, että Hän olisi pilkannut Jumalaa. Hän sanoi: Minun valtuuteni siihen työhön, josta te syytätte minua, on, että olen Jumalan Poika, ja meillä on yhtäläinen luonto, tahto ja tarkoitus. Kaiken luomisessa ja ylläpitämisessä minä toimin yhdessä Jumalan kanssa. »Poika ei voi itsestänsä

mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä Hän näkee Isän tekevän.» Papit ja rabbiinit vaativat Jumalan Poikaa tilille juuri siitä työstä, jota tekemään Hänet oli maailmaan lähetetty. He olivat synneillään erottaneet itsensä Jumalasta ja ylpeydessään vaelsivat Hänestä välittämättä. He olivat kaikessa itseensä tyytyväisiä eivätkä käsittäneet tarvitsevansa korkeampaa viisautta tekojaan ohjaamaan. Mutta Jumalan Poika oli alistunut Isänsä tahtoon ja riippuvainen Hänen voimastaan.» AT. 188, 189.

21.5. Maanantai, ilta

Joh. 3:35

«Nöyrä Nasarealainen ilmaisee todellisen ylevyytensä. Hän kohooa koko ihmiskunnan yläpuolelle, heittää pois synnin ja häpeän verhon ja seisoo paljastettuna, enkelien kunnioittamana, Jumalan Poikana, maailmankaikkeuden Luojan kanssa yhtä olevana. Hänen kuulijansa ovat kuin lumottuja. Kukaan ei ole koskaan puhunut tällaisia sanoja tai käyttäytynyt niin kuninkaallisen majesteettillisesti. Hänen lausuntonsa ovat yksinkertaisia ja selviä, ne ilmaisevat täydellisesti Hänen tehtävänsä ja maailman velvollisuuden. »Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan Hän on antanut kaiken tuomion Pojalle, että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niin kuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on Hänet lähettänyt... Sillä niin kuin Isällä on elämä itsessään, niin Hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös Hänellä on elämä itsessään. Ja Hän on antanut Hänelle vallan tuomita, koska Hän on Ihmisen Poika.» AT. 190.

22.5. Tiistai, aamu

Matt. 11:18

«Jordanin rannoilla kasvavat korkeat ruo'ot, jotka taipuivat jokaisen tuulenpuuskan mukaan, kuvasivat sattuvasti rabbiineja, jotka olivat arvostelleet ja tuominneet Johannes Kastajan toiminnan. He huojuivat sinne ja tänne yleisen mielipiteen tuulien mukaan. He eivät tahtoneet nöyryyttää itseään vastaanottamaan Johannes Kastajan sydäntäitukivaa sanomaa, mutta peläten kansaa he eivät uskaltaneet julkisesti vastustaa hänen työtään. Mutta Jumalan sanansaattaja ei ollut tällainen pelkuri. Kansanjoukot, jotka kokoontuivat Jeesuksen ympärille, olivat nähneet Johanneksen toiminnan. He olivat kuulleet hänen pelottomasti nuhtelevan synnistä. Johannes oli puhunut yhtä suoraan itse vanhurskaille fariseuksille, papillisille saddukealaisille, kuningas Herodekselle ja hänen hovilleen, ruhtinaille ja sotilaille, publikaaneille ja talonpojille. Hän ei ollut horjuva ruoko, jota ihmisten kiitos tai ennakkoluulot saivat huojumaan. Vankilassa hän oli yhtä uskollinen Jumalalle ja yhtä innokas Hänen vanhurskautensa puoltaja kuin saarnatessaan Jumalan sanomaa erämaassa. Hän oli periaatteilleen uskollinen ja vuoren luja.» AT. 199, 200.

22.5. Tiistai, ilta

Luuk 3:4-6

«Ne, jotka olivat kuulleet hänen todistavan Jeesuksesta, lausuivat hänestä hänen kuolemansa jälkeen: »Johannes ei tehnyt yhtäkään tunnustekoa, mutta kaikki, mitä Johannes sanoi tästä, on totta.» Joh. 10:41. Johanneksen tehtävään ei kuulunut kutsua tulta alas taivaasta tai herättää kuolleita, kuten Elia teki eikä käyttää Mooseksen ihmesauvaa Jumalan nimessä. Hänet oli lähetetty julistamaan Vapahtajan tuloa ja kutsumaan kansaa valmistautumaan Hänen tulolleen. Hän täytti tehtävänsä niin uskollisesti, että kun kansa muisteli, mitä hän oli heille opettanut Jeesuksesta, he saattoivat sanoa: »Kaikki, mitä Johannes sanoi tästä, on totta.» Mestarin jokaisen opetuslapsen tulisi antaa tällainen todistus Kristuksesta.» AT.

201.

23.5. Keskiviikko, aamu

Mark. 1:21

“Kun Jeesus synagoogassa luki ennustuksia, Hän lopetti ennen kuin oli päässyt Messiaan työtä koskevan kuvauksen loppuun. Luettuaan sanat »julistamaan Herran otollista vuotta» Hän jätti pois lauseen loppuosan »ja meidän Jumalamme kostonpäivää». Jes. 61: 2. Tämä oli aivan yhtä totta kuin ennustuksen alkuosakin, eikä Jeesus vaikenemisellaan suinkaan kieltänyt totuutta. Mutta Hänen kuulijansa olivat hyvin halukkaita viipymään juuri tässä viimeisessä lauseessa ja toivoivat hartaasti sen toteutumista. He tuomitsivat pakanat huomaamatta olevansa itse paljon suurempia syyllisiä kuin muut. He olivat itse mitä kipeimmin sen armon tarpeessa, jonka he olivat valmiit kieltämään pakanoilta. Sinä päivänä, jolloin Jeesus seisoi heidän keskellään synagoogassa, heillä oli tilaisuus ottaa taivaan kutsu vastaan. Hän, jolla »on halu laupeuteen» (Miika 7: 18), olisi mielellään pelastanut heidät siitä perikadosta, johon heidän syntinsä heidät syöksivät.” AT. 217, 218.

23.5. Keskiviikko, ilta

Ps. 61:8

“Totuus ei ollut suosiossa Kristuksen aikana. Se ei ole suosiossa meidänkään aikanamme. Se ei ole ollut suosiossa siitä asti, jolloin Saatana ensiksi herätti ihmisen vastenmielisyyden sitä kohtaan esittämällä valheita, jotka johtivat itse korotukseen. Emmekö tänäkin aikana tapaa oppeja ja käsityksiä, jotka eivät millään tavoin perustu Jumalan sanaan? Ihmiset pitävät niistä kiinni yhtä itsepintaisesti kuin juutalaiset perimätavoistaan.” AT. 219.

24.5. Torstai, aamu

Matt. 4:13

“Kapernaum soveltui hyvin Vapahtajan työn keskuksiksi. Koska se sijaitsi Damaskosta Jerusalemiin, Egyptiin ja Välimerelle vievän tien varrella, se oli vilkas läpikulkupaikka. Ihmisiä monista eri maista kulki sen kautta tai pysähtyi sinne lepäämään matkansa varrella. Siellä Jeesus saattoi tavata kaikkia kansallisuuksia ja kaikensäätyisiä ihmisiä, rikkaita ja mahtavia yhtä hyvin kuin köyhiä ja alhaisia, ja Hänen opetuksensa levisivät muihin maihin ja moniin koteihin. Näin ihmiset innostuivat tutkimaan ennustuksia, heidän huomionsa kiintyi Vapahtajaan, ja Hänen tehtävänsä tuli maailman tietoon.” AT. 228, 229.

24.5. Torstai, ilta

Joh. 57:11

“Jeesus kohtasi ihmiset heidän omassa ympäristössään ymmärtäen heidän vaikeuksiaan. Hän teki totuuden suureksi ja ihanaksi esittämällä sen suoraan ja yksinkertaisesti. Hänen käyttämänsä kieli oli puhdasta ja hienostunutta, kirkasta kuin vuoripuron vesi. Hänen äänensä soi musiikkina niille, jotka olivat kuunnelleet rabbiinien yksitoikkoista ääntä. Mutta vaikka Hänen opetuksensa olikin yksinkertaista, Hän puhui niin kuin se, jolla valta on. Tämä piirre erotti Hänen opetuksensa kaikkien muitten opetuksesta. Rabbiinit puhuivat hapuillen ja epäröiden ikään kuin Kirjoitusten olisi voitu selittää merkitsevän jotakin seikkaa tai yhtä hyvin sen vastakohtaa. Kuulijat joutuivat vähitellen yhä suuremman epävarmuuden valtaan. Mutta Jeesus opetti Kirjoituksia kumoamattoman varmasti. Puhuipa Hän mistä aineesta tahansa, Hän esitti sanottavansa voimakkaasti, ikään kuin ei kukaan voisi väittää sitä vastaan.” AT. 229, 230.

25.5. Perjantai, aamu

Matt. 4:24

“Halvattu mies oli täysin avuton, ja näkemättä toivon pilkahdustakaan miltään suunnalta hän oli vaipunut

epätoivoon. Sitten hän kuuli Jeesuksen ihmeellisistä teoista. Hänelle kerrottiin, että oli parannettu muita yhtä syntisiä ja avuttomia kuin hän itsekin, vieläpä spitaalisiakin oli puhdistettu. Ja ystävät, jotka tätä kertoivat, rohkaisivat häntä uskomaan, että hänkin voisi parantua, jos hänet voitaisiin viedä Jeesuksen luo. Mutta toivo petti, kun hän muisti, miten hän oli saanut tautinsa. Hän pelkäsi, ettei tuo synnitön Lääkäri sietäisi häntä läheisyydessään.” AT. 244.

25.5. Perjantai, ilta

Mark. 2:14

“Hän, joka kutsui Galilean kalastajia, kutsuu vieläkin ihmisiä palvelukseensa. Ja Hän on aivan yhtä halukas ilmaisemaan voimansa meidän kauttamme kuin ensimmäisten opetuslasten kautta. Olimme pa miten epätäydellisiä ja syntisiä tahansa, Herra kutsuu meitä työtoverieksi, Kristuksen opetuslapsiksi. Hän kehoittaa meitä nauttimaan jumalallista opetusta, jotta me yhdessä Kristuksen kanssa voisimme tehdä Jumalan tekoja.” AT. 273, 274.

26.5. Sapatti, aamu

Ps. 84:8

“»Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä.» 2 Kor. 4: 7. Tämän vuoksi evankeliumin julistaminen uskottiin erehtyville ihmisille eikä enkeleille. On selvää, että voima, joka vaikuttaa heikkojen ihmisten välityksellä, on Jumalan voima, ja tämä rohkaisee meitä uskomaan, että se voima, joka voi auttaa muita yhtä heikkoja kuin me, voi auttaa meitäkin. Ja niiden, jotka itse ovat »heikkouden alaisia», tulisi voida »säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä». Hepr. 5: 2. Koska he itse ovat olleet vaarassa, he tuntevat matkan vaarat ja vaikeudet ja tästä syystä heitä kutsutaan ohjentamaan auttava kädensä muille, joita samat vaarat uhkaavat. On sieluja, jotka ovat epäilysten ahdistamia, puutteellisuksiensa masentamia, heikkouksisia, kykenemättömiä tarttumaan näkymättömään, mutta kun ystävä, jonka he voivat nähdä, tulee Kristuksen sijaisena heidän luokseen, hän voi olla yhdysiteenä liittämässä heidän horjuvan uskonsa Kristukseen.” AT. 274.

26.5. Sapatti, ilta

Sanl. 28:5

“Jeesus sanoi: »Kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut.» Taivaalla paistava aurinko ja kiinteä maankamara, jolla asut, ovat Jumalan todistajia, että Hänen lakinsa on muuttumaton ja ikuinen. Vaikka ne katoaisivatkin, tulevat Jumalan käskyt pysymään. »Mutta ennenkin taivas ja maa katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää.» Luuk. 16: 17. Uhrijärjestelmä, joka viittasi Jeesukseen Jumalan Karitsana, poistettaisiin Hänen kuolemassaan, mutta kymmenet käskyt ovat yhtä muuttumattomat kuin Jumalan valtaistuin.” AT. 285.

27.5. Sunnuntai, aamu

2. Kor. 6:14

“Maailmalliset menettelytavat ja vanhurskauden järkkymättömät periaatteet eivät sekaannu toisiinsa huomaamattomasti kuten sateenkaaren värit. Iankaikkinen Jumala on vetänyt niiden väliin leveän, selvän rajan. Kristuksen kaltaisuus erottuu Saatanan kaltaisuudesta yhtä selvästi kuin keskipäivä keskiyöstä. Ja vain ne, jotka elävät Kristuksen elämää, ovat Hänen työtovereitaan. Yksikin sydämessä hellitty synti, yksikin elämässä säilytetty väärä tapa turmelee koko olemuksen. Ihmisestä tulee silloin vääryyden ase.” AT. 289, 290.

27.5. Sunnuntai, ilta

Luuk. 7:13

“Jeesus muutti äidin murheen riemuksi antaessaan hänelle takaisin hänen poikansa, ja kuitenkin nuorukainen sai vain palata tähän maalliseen elämään kestämään sen suruja, huolia ja vaaroja ja kerran jälleen joutuakseen kuoleman vallan alaiseksi. Mutta Jeesus lohduttaa meitä surressamme vainajia verrattomalla toivon sanomalla: »Ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.» »Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli Häinkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että Hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen, ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia.» Ilm. 1: 18, Hepr. 2: 14, 15.” AT. 297.

28.5. Maanantai, aamu

Joh. 17:11

“Kaikki, jotka uskon kautta tahtoivat vastaanottaa Kristuksen, tulivat liitetyiksi Häneen siteillä, jotka olivat sukulaisuusseiteitä lujemmat. He tulivat yhdeksi Hänen kanssaan, kuten Hän oli yhtä Isän kanssa. Uskoessaan Häneen ja tehdessään Hänen sanojensa mukaan Hänen äitinsä oli likeisemmin ja turvallisemmin liittynyt Häneen kuin luonnollisen sukulaisuutensa vuoksi. Hänen veljillään ei olisi mitään hyötyä yhteydestään Häneen, elleivät he vastaanottaisi Häntä henkilökohtaisena Vapahtajana.” AT. 297.

28.5. Maanantai, ilta

Jer. 29:11

“Tämä myrskyn tyynnyttämisen ihmetyö sisältää toisenkin hengellisen opetuksen. Jokainen ihminen voi kokemuksestaan todistaa seuraavien Raamatun sanojen totuuden: »Jumalattomat ovat kuin kuohuva meri, joka ei voi tyyntyä... Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalani.» Jes. 57: 20, 21. Synti on vienyt rauhamme. Niin kauan kuin oma minä hallitsee, emme löydä lepoa. Ihmisvoima ei voi hallita sydämen voimakkaita intohimoja. Olemme siinä yhtä avuttomia kuin opetuslapset raivoavan myrskyn kourissa. Mutta Hän, joka tyynnytti Galilean meren aallokon, on puhunut rauhaa jokaiselle sielulle. Raivosipa myrsky miten ankarana tahansa, ne, jotka kääntyvät Jeesuksen puoleen huutaen: »Herra, pelasta meidät», saavat vapahduksen.” AT. 316.

29.5. Tiistai, aamu

Joh. 14:27

“Heidän ei tullut käyttää uskonnollisten opettajien pukua eikä minkäänlaista vaatepartta, joka erottaisi heidät vaatimattomista talonpojista. Heidän ei tullut mennä synagoogiin ja kutsua kansaa koolle jumalanpalvelukseen, vaan heidän tuli suorittaa työnsä kulkien talosta taloon. Heidän ei pitänyt tuhлата aikaa tarpeettomiin tervehdyksiin tai kulkea talosta taloon vain huvin vuoksi. Mutta joka paikassa heidän tuli käyttää hyväkseen niiden vieraanvaraisuutta, jotka olivat arvolliset ja jotka lausuiivat heidät tervetulleiksi yhtä sydämellisesti, kuin jos he vastaanottaisivat Kristuksen itsensä. Heidän tuli taloon astuessaan käyttää kaunista tervehdystä: »Rauha tälle talolle.» Luuk. 10: 5. Tuo talo saisi siunauksia heidän rukouksistaan, heidän kiitoslauluistaan ja raamatunselityksistään perhepiirissä.” AT. 331.

29.5. Tiistai, ilta

Gal. 5:13

“Jeesus sanoi: »Katso, minä lähetän teidät niin kuin lampaat susien keskelle; olkaa siis älykkäät kuin käärmeet ja viattomat kuin kyyhkyset.» Jeesus ei koskaan säästännyt yhtään totuuden sanaa, mutta Hän puhui ne aina rakkaudella. Seurustellessaan ihmisten kanssa Hän osoitti mitä suurinta tahdikkautta,

huomaavaisuutta ja ystävällisyyttä heitä kohtaan. Hän ei ollut koskaan epäkohtelias, ei koskaan tarpeettomasti lausunut ankaraa sanaa eikä koskaan tuottanut tarpeettomasti tuskaa herkälle sielulle. Hän ei tuominut ihmisen heikkouksia. Hän tuomitsi pelottomasti tekopyhyyden, epäuskon ja vääryyden, mutta tuska väreili Hänen äänessään Hänen lausuessaan kirveleviä moitteitaan. Hän itki Jerusalemlia, rakastamaansa kaupunkia, joka kieltäytyi vastaanottamasta Häntä, joka oli tie, totuus ja elämä.” AT. 332.

30.5. Keskiviikko, aamu

Ef. 1:15

“Kristuksen lohdulliset sanat ovat lausutut Hänen palvelijoilleen nykyaikana yhtä varmasti kuin ne lausuttiin Hänen opetuslapsilleen. »Tulkaa te yksinäisyyteen.... ja levähtäkää vähän.» Näin Hän lausuu niille, jotka ovat uupuneita ja väsyneitä. Ei ole viisasta aina olla työn taakan alla ja jännityksessä, ei edes kun on kysymyksessä huolehtiminen ihmisten hengellisistä tarpeista, sillä silloin oma hengellinen tila tulee laiminlyödyksi, ja hengen, sielun ja ruumiin voimat rasittuvat liikaa. Itse kieltäymystä vaaditaan Kristuksen opetuslapsilta ja uhrauksia on tehtävä, mutta heidän on myös huolehdittava siitä, etteivät he liiallisessa innossaan anna Saatanalle tilaisuutta käyttää hyväkseen inhimillistä heikkoutta, jolloin Jumalan työ kärsii vahinkoa.” AT. 341.

30.5. Keskiviikko, ilta

3. Joh. 1:15

“Hän, joka opetti kansalle, miten he voivat saada rauhan ja onnen, huolehti yhtä hyvin heidän ajallisista tarpeistaan kuin heidän hengellisestä hädästään. Kansa oli väsynyt ja uupunut. Siellä oli äitejä pienokaiset sylissä ja vähän isommat lapset ympärillä pitäen kiinni heidän hameenhelmoistaan. Monet olivat seisoneet tuntikausia. He olivat niin tarkkaavasti kuunnelleet Jeesuksen sanoja, etteivät olleet edes muistaneet istuutua, ja joukko oli niin suuri, että oli vaara joutua toinen toisensa polkemaksi. Jeesus tahtoi antaa heille tilaisuuden levätä, ja Hän pyysi heitä istuutumaan. Sillä paikalla kasvoi paljon ruohoa, ja kaikki saattoivat mukavasti istua.” AT. 345, 346.

31.5. Torstai, aamu

Ps. 146:7

“Kun kansanjoukko oli syönyt, jäi ruokaa runsaasti jäljelle. Mutta Hän, jolla oli rajattomat voimavarat käytettävissään, sanoi: »Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan.» Nämä sanat sisälsivät enemmän kuin leivän keräämisen koreihin. Saamme niistä kaksi opetusta. Mitään ei saa tuhлата. Emme saa päästää mitään ajallisia etuja käsistämme. Emme saa pitää vähäarvoisena mitään, mistä voisi olla jollekulle ihmiselle hyötyä. Kaikki sellainen, mikä voi lievittää nälkäisten ihmisten puutetta, on kerättävä talteen. Yhtä huolellisia on oltava hengellisten asiain suhteen. Kun tähteitä kerättiin koreihin, kansa ajatteli kotona olevia omaisiaan. He toivoivat heidänkin osallistuvan Kristuksen siunaamasta leivästä. Korien sisältö tasattiin halukkaan joukon kesken, ja sitä vietiin kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin.” AT. 348.

31.5. Torstai, ilta

Hebr. 3:19

“He olivat nähneet Kristuksen Pyhän Hengen todistaessa ja Jumalan ilmoituksen puhuessa heidän sielulleen. He olivat päivästä toiseen silmiensä edessä nähneet eläviä todistuksia Hänen voimastaan, ja kuitenkin he pyysivät uutta merkkiä. Vaikka se olisi annettukin, he olisivat jääneet yhtä epäuskoisiksi kuin ennenkin. Ellei heidän näkemänsä ja kuulemansa saanut heitä vakuuttuneiksi, oli hyödytöntä näyttää

heille suurempia ihmeitä. Epäusko keksii aina puolusteluja epäilyksilleen ja väittää varmimpiakin todisteita riittämättömiksi.” AT. 364.

KESÄKUU

1.6. Perjantai, aamu

Joh. 6:53

“Nyt rabbiinit huudahtivat vihoissaan: »Kuinka tämä voi antaa lihansa meille syötäväksi?» He olivat ymmärtävinään Hänen sanansa yhtä kirjaimellisella tavalla kuin Nikodeemus kysyessään: »Kuinka voi ihminen vanhana syntyä?» Joh. 3: 4. He käsittivät kyllä jossakin määrin Jeesuksen tarkoituksen, mutta eivät olleet halukkaita tunnustamaan sitä. Tulkitsemalla Hänen sanansa väärin he toivoivat herättävänsä kansan ennakkoluulot Häntä vastaan.” AT. 367.

1.6. Perjantai, ilta

2. Tim. 3:14

“Niiden menojen joukossa, joita ankarimmin teroitettiin, oli muodollinen puhdistautuminen. Ennen syöntiä noudatettavien muutomenojen laiminlyöntiä pidettiin kauheana syntinä, joka rangaistaisiin sekä tässä että tulevassa elämässä, ja rikkojan surmaamista pidettiin ansiona. Puhdistusta koskevat säännöt olivat lukemattomat. Ihmisen elinikä tuskin riitti niiden kaikkien oppimiseen. Niiden elämä, jotka koettivat noudattaa rabbiinien antamia määräyksiä, oli yhtä ainoata taistelua muodollista saastutusta vastaan, lakkaamatonta peseytymistä ja puhdistautumista. Kun ihmisten mieltä näin askarruttivat joutavat määräykset ja menot, joita Jumala ei ollut säätänyt, heidän huomionsa kääntyi pois Hänen lakinsa suurista periaatteista.” AT. 375.

2.6. Sapatti, aamu

Gal. 3:28

“Jumala vihaa luokkarajoja. Hän ei tunne mitään sellaista. Hänen silmissään kaikkien ihmisten sielut ovat yhtä kalliita. »Hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrätyt ajat ja heidän asumisensa rajat, että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla Hänet löytää — Hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä». Ikäsääty- ja kansallisuusrajoista tai uskonnollisista etuoikeuksista huolimatta kaikki ovat kutsutut Hänen luokseen saamaan elämän. »Ei yksikään, joka uskoo Häneen, joudu häpeään, sillä tässä ei ole erotusta.» »Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata.» »Rikas ja köyhä kohtaavat toisensa; Herra on luonut kumpaisenkin.» »Sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka Häntä avuksi huutavat. Sillä 'jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu'.» Apt. 17:26, 27; Gal. 3:28; San. 22:2; Room. 10: 11-13.” AT. 385.

2.6. Sapatti, ilta

Matt. 17:3

“Kirkastusvuorella Mooses todisti Kristuksen voitosta synnin ja kuoleman yli. Hän edusti niitä, jotka tulevat esiin haudoistaan vanhurskasten ylösnousemuksessa. Elia, joka oli viety taivaaseen kuolemaa kokematta, edusti niitä, jotka elävät maan päällä Kristuksen tullessa toisen kerran ja jotka muutetaan »yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa», jolloin »tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen». I Kor. 15:51—53. Jeesus oli taivaan kirkkauden verhoama, jollaisena Hän on ilmestyvä tullessaan »toistamiseen ilman syntiä... pelastukseksi». Sillä Hän on tuleva »Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa». Hepr. 9: 28; Mark. 8:

38. Vapahtajan lupaus opetuslapsilleen täyttyi nyt. Vuorella oli edustettuna tuleva kirkkauden valtakunta pienoisikoossa — Kristus kuninkaana, Mooses ylösnousseiden ja Elia muutettujen pyhien edustajana.” AT. 405, 406.

3.6. Sunnuntai, aamu

Matt. 22:20, 21

“Jos Jeesus olisi vastaan sanomatta maksanut veron, Hän olisi todellisuudessa tunnustanut tuon väitteen oikeutuksen ja täten kieltänyt jumaluutensa. Mutta vaikka Hän näki hyväksi suostua tähän vaatimukseen, Hän kielsi väitteen, jolle se perustui. Hänen huolehtimisensa siitä, että vero tuli maksetuksi, on todistus Hänen jumalallisesta luonteestaan. Se osoitti Hänen olevan yhtä Jumalan kanssa, eikä Hän siksi ollut veronalainen kuten valtakunnan muut alamaiset. »Mene», Hän käski Pietaria, »ja heitä onki järveen. Ota sitten ensiksi saamasi kala, ja kun avaat sen suun, löydät hopearahat. Ota se ja anna heille minun puolestani ja omasta puolestasi.» AT. 416.

3.5. Sunnuntai, ilta

2. Kor. 13:11

“Jeesus selitti jälleen opetuslapsilleen, että maallinen ylhäisyys, loisto ja komeus eivät ole Hänen valtakuntansa ominaisuuksia. Jeesuksen jalkain juuressa unohtuvat kaikki arvo-eroavaisuudet. Siellä kohtaavat toisensa rikkaat ja köyhät, oppineet ja oppimattomat, muistamatta arvoasteita tai maallista etusijaa. He kohtaavat toisensa verellä ostettuina sieluina, jotka ovat kaikki yhtä riippuvaisia Hänestä, joka on lunastanut heidät Jumalalle. Vilpitön, katuva sielu on kallis Jumalan silmissä. Hän painaa ihmisiin oman sinettinsä, ei sen mukaan, ovatko he korkea-arvoisia, rikkaita tai älykkäitä, vaan ovatko he yhtä Kristuksen kanssa. Kirkkauden Herra on tyytyväinen niihin, jotka ovat sävyisiä ja nöyriä sydämeltä. Daavid sanoo: »Sinä annat minulle pelastukseni kilven:... sinun laupeutesi» — ihmisluonteessa esiintyvänä — »tekee minut suureksi». Ps. 18: 36.” AT. 419.

4.5. Maanantai, aamu

Matt. 18:15-18

“Erehtyneen kohtelua koskevissa Kristuksen ohjeissa toistuu selvemässä muodossa Israelille Mooseksen välityksellä annettu opetus: »Älä vihaa veljeäsi sydämessäsi, vaan nuhtele lähimmäistäsi, ettet joutuisi hänen tähtensä synnalaiseksi.» 3 Moos. 19: 17. Se merkitsee, että jos joku laiminlyö Kristuksen säättämän velvollisuuden koettaa palauttaa takaisin niitä, jotka ovat erehtyneet ja langenneet syntiin, hän itse tulee tähän syntiin osalliseksi. Meillä on aivan yhtä suuri vastuu pahasta, jota emme ole estäneet, kuin jos olisimme syyllistyneet itse tekoon.” AT. 425.

4.6. Maanantai, ilta

Jer. 2:13

“Jeesus tunsu sielun tarpeet. Loisto, rikkaus ja kunnia eivät voi tyydyttää sydäntä. »Jos jonkun on jano, tulkoon hän minun tyköni.» Rikkaat ja köyhät, ylhäiset ja alhaiset ovat yhtä tervetulleita. Hän lupaa keventää raskaan mielen, lohduttaa surevaa ja antaa toivoa masentuneelle. Monet Jeesuksen kuulijoista surivat pettyneitä toiveitaan, monet kantoivat salaisia suruja, monet koettivat tyydyttää levotonta kaipaustaan tämän maailman asioilla ja ihmisten ylistyksellä, mutta kaiken saavutettuaan he huomasivat ponnistelleensa vain löytääkseen haljenneen kaivon, josta eivät voineet janoaan sammuttaa. He seisivat tyytymättöminä ja surullisina tuon riemun ja loiston keskellä.” AT. 433.

5.6. Tiistai, aamu

2. Tim. 4:3

“Ne, joille totuuden sanomaa julistetaan, kysyvät harvoin: »Onko se totta?» Sen sijaan he kysyvät: »Kutka sitä kannattavat?» Ihmiset arvostelevat sitä niiden lukumäärän mukaan, jotka ottavat sen vastaan, ja he kysyvät: »Uskooko kukaan oppinut tai uskonnollinen johtajista?» Ihmiset eivät nyt ole suosiollisempia tosi jumalisuudelle kuin Kristuksen päivinä. He etsivät yhtä innokkaasti maallista hyvää hyläten ikuiset aarteet: eikä se todista totuutta vastaan, etteivät suuret joukot ole valmiit vastaanottamaan sitä, tai etteivät sitä hyväksy tämän maailman suurmiehet eivätkä edes uskonnolliset johtajat.” AT. 440.

5.6. Tiistai, ilta

Joh. 8:3-5

“Miehen velvollisuus oli nostaa syyte vaimoaan vastaan, ja syylliset oli yhtäläisesti rangaistava. Syyttäjien syytettä ei voitu hyväksyä. Mutta Jeesus kohtasi heidät heidän omalla maaperällään. Laki määräsi, että kivitysrankaistuksessa oli tapauksen todistajien heitettävä ensimmäiset kivet. Nousten seisomaan ja kiinnittäen katseensa juonia punoviin vanhimpiin Jeesus sanoi: »Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä.» Ja kumartuen alas Hän jatkoi kirjoittamistaan maahan.” AT. 443.

6.6. Keskiviikko, aamu

Joh. 7:16

“Mutta Jeesus vastasi heidän kysymykseensä: »Kuka sinä olet?» sanoen: »Juuri se, mitä minä puhunkin teille.» Joh. 8: 25. Se, mikä oli ilmennyt Hänen sanoissaan, ilmeni myös Hänen luonteessaan. Hän oli opettamiensa totuuksien ruumiillistuma. Hän jatkoi: »En minä itsestäni tee mitään, vaan puhun tätä sen mukaan, kuin minun Isäni on minulle opettanut. Ja Hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; Hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä Hänelle on otollista.» Hän ei koettanut todistaa väitettään, että Hän on Messias, vaan osoitti olevansa yhtä Jumalan kanssa. Jos heidän mielensä olisi ollut avoin Jumalan rakkaudelle, he olisivat ottaneet Jeesuksen vastaan. Monet Hänen kuuliijoistaan tulivat uskoen” AT. 447, 448.

6.6. Keskiviikko, ilta

Room. 10:12

“Sama periaate koskee yhtä tärkeänä erästä kysymystä, joka jo kauan on askarruttanut kristittyä maailmaa: kysymystä apostolisesta vallanperimyksestä. Aabrahamista polveutumisen merkinä ei ollut nimi tai sukuperä, vaan luonteen yhtäläisyys. Niinpä ei apostolinen vallanperimyskään perustu kirkollisen vallan siirtymiseen, vaan hengen yhteyteen. Apostolien hengen läpitunkema elämä, heidän julistamansa totuuden uskominen ja opettaminen on apostolisen vallanperimyksen oikea todistus. Tämä tekee ihmisistä evankeliumin ensimmäisten julistajien seuraajia.” AT. 449.

7.6. Torstai, aamu

Joh. 10:32

“Jälleen papi ja rabbiinit nimittivät Jeesusta jumalanpilkkajaksi. Hänen väitteensä, että Hän oli yhtä Jumalan kanssa, oli jo aikaisemmin kiihottanut heitä ottamaan Hänet hengiltä, ja muutamia kuukausia myöhemmin he selittivät: »Hyvän teon tähden me emme sinua kivitä, vaan jumalanpilkan tähden, ja koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi.» Joh. 10: 33. Koska Hän oli ja julkisesti tunnusti olevansa Jumalan Poika, he halusivat tuhota Hänet. Nyt monet kansasta asettuivat pappien ja rabbiinien puolelle ja poimivat kiviä heittääkseen häntä niillä. »Mutta Jeesus lymysi ja lähti pyhäköstä.»” AT. 452.

7.6. Torstai, ilta

Joh. 10:11

“Kaikista eläimistä lammas on arin ja avuttomin, ja Itämailla paimen huolehtii laumastaan väsymättä ja

lakkaamatta. Ei ennen yhtä vähän kuin nytkään ollut paljon turvaa kaupungin muurien ulkopuolella. Rosvoileviin rajaheimoihin kuuluvat ryövärit tai louhikkoon kätkeytyneet petoeläimet vaanivat ryöstääkseen laumat. Paimen kaitsi laumaansa tietäen sen tapahtuvan hänen oman henkensä uhalla. Jaakob, joka kaitsi Laabanin laumoja Harranin laitumilla, kertoo väsymättömästi työstään seuraavasti: »Päivällä vaivasi minua helle, yöllä vilu, ja uni pakeni silmistäni.» 1 Moos. 31:40. Ja paimentaessaan isänsä lampaista poikanaan Daavid voitti paljain käsin leijonan ja karhun ja pelasti niiden hampaista niiden ryöstämän karitsan.” AT. 463.

8.6. Perjantai, aamu

Joh. 10:28

“Vaikka Hän nyt on noussut Jumalan luo ja istuu maailmankaikeuden valtaistuimella, ei Hän ole vähääkään menettänyt säälivää luontoaan. Sama hellä, myötätuntoinen sydän on tänäänkin avoinna kaikille ihmiskunnan tuskille. Tänä päivänä Hän ojentaa lävistetyn kätensä siunatakseen vielä runsaammin kansaansa, joka on maailmassa. »He eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.» Sielu, joka on jättäytynyt Kristukselle, on Hänen silmissään kalliimpi kuin koko maailma. Vapahtaja olisi kärsinyt Golgatan tuskat, jotta yksi ainoa ihminen olisi pelastunut Hänen valtakuntaansa. Hän ei koskaan jätä yhtäkään, jonka puolesta Hän kuoli. Elleivät Hänen seuraajansa halua jättää Häntä, Hän pitää heistä kiinni.” AT. 464, 465.

8.6. Perjantai, ilta

Hebr. 10:26

“Totinen Todistaja sanoo: »Katso, minä seison ovella ja kolkutan.» Ilm. 3: 20. Jokainen Jumalan sanan sisältämä tai Hänen sanansaattajansa julistama varoitus, nuhde ja kehoitus on kolkutus sydämen ovella. Se on Jeesuksen ääni, kun Hän pyytää päästä sisään. Joka kerran kun kolkutuksesta ei välitetä, vähenee myös halu oven avaamiseen. Jos tänään laiminlyömme Pyhän Hengen kutsun, ei se kaiu yhtä voimakkaana huomenna. Sydän tulee vähemmän herkäksi ja vaarallisen välinpitämättömäksi elämän lyhydestä ja sitä seuraavasta ikuisuudesta. Meidän tuomitsemisemme suurena tuomiopäivänä ei johdu siitä, että olemme olleet väärässä, vaan siitä, että olemme laiminlyöneet taivaan lähettämät tilaisuudet oppia tuntemaan totuus.” AT. 472.

9.6. Sapatti, aamu

Apt. 2:42

“Meidän täytyy ensin päästä kosketuksiin Jumalan kanssa, jolloin Hänen Pyhä Henkensä valtaa meidät ja tekee meidät kykeneviksi pääsemään kosketuksiin lähimmäistemme kanssa. Iloitse siis siitä, että Kristuksen välityksellä olet päässyt yhteyteen Jumalan kanssa ja taivaallisen perheen jäseneksi. Kun katsot itseäsi korkeammalle, tulet pysyvästi tuntemaan ihmiskunnan heikkouden. Mitä vähemmän hemmottelet itseäsi, sitä täydellisemmän ja selvemmän käsityksen saat Vapahtajasi täydellisyydestä. Mitä läheisemmin liityt valon ja voiman lähteeseen, sitä suurempi valo loistaa ylesi ja sitä enemmän saat voimaa Jumalan työhön. Iloitse siitä, että olet yhtä Jumalan, Kristuksen ja koko taivaallisen perheen kanssa.” AT. 474.

9.6. Sapatti, ilta

Jaak. 2:10

“»Tee se, niin sinä saat elää», Jeesus sanoi. Hän esitti lain jumalallisena kokonaisuutena ja opetti, ettei ole mahdollista pitää yhtä käskyä ja rikkoa toista, sillä sama periaate sisältyy niihin kaikkiin. Ihmisen

kohtalon määrää hänen kuuliaisuutensa koko laille. Korkein rakkaus Jumalaa ja puolueeton rakkaus lähimmäistä kohtaan ovat ne periaatteet, joita elämässä on noudatettava. Lainoppinut huomasi rikkoneensa lakia. Hän tunsi syyllisyytensä Kristuksen tutkivien sanojen edessä. Hän ei ollut käytännössä noudattanut sen lain vaatimaa vanhurskautta, jonka hän väitti ymmärtävänsä. Hän ei ollut osoittanut rakkautta lähimmäistään kohtaan. Hänen olisi pitänyt tuntea katumusta, mutta sen sijaan hän yritti puolustella itseänsä.” AT. 479.

10.6. Sunnuntai, aamu

Matt. 23:28

“Maailma tarvitsee tätä opetusta tänään yhtä paljon kuin silloin, kun se kuultiin Jeesuksen suusta. Itsekkyys ja kylmä muodollisuus ovat melkein tukahduttaneet rakkauden tulen ja hävittäneet luonteesta ne hyveet, joiden pitäisi tuntua suloisena tuoksuna. Monet Kristuksen nimeä tunnustavat ovat unohtaneet sen tosiasian, että kristittyjen on edustettava Kristusta. Ellemme käytännössä uhraudu toisten hyväksi perhepiirissä, naapuristossa ja seurakunnassa, tai missä tahansa, emme ole kristittyjä, olkoon tunnustuksemme mikä hyvänsä.” AT. 484.

10.6. Sunnuntai, ilta

Hebr. 6:11

“Ja Hän sanoi, kääntyen opetuslapsiinsa: »Tulee aika, jolloin te halajaisitte nähdä edes yhtä ihmisen Pojan päivää, mutta ette saa nähdä.» Koska minun tehtäväni ei liity maallista loistoa, olette vaarassa, ettette näe sen kirkkautta. Ette käsitä, miten suuri etuoikeus teillä on, kun keskuudessanne vaeltaa, tosin ihmisyyteen verhottuna, Hän, joka on ihmisten elämä ja valo. Päivät tulevat, jolloin ikävöitte ja kaipaatte näitä tilaisuuksia, joita teillä nyt on saada vaeltaa ja puhua Jumalan Pojan kanssa.” AT. 486, 487.

11.6. Maanantai, aamu

Matt. 19:14

“Äidit saivat lohdutuksen. He palasivat kotiinsa uusin voimin, Kristuksen sanojen siunaamina. He olivat saaneet rohkeutta ottaa jälleen iloisin mielin taakkansa ja työskennellä toiverikkaina lastensa hyväksi. Nykyajan äitien on samoin uskoen otettava Hänen sanansa vastaan. Kristus on tänään sama henkilökohtainen Vapahtaja kuin eläessään ihmisenä ihmisten keskuudessa. Hän on tänään äitien auttaja yhtä todellisesti, kuin silloinkin, kun Hän Juudeassa otti pienokaisia syliinsä. Meidän lapsemme ovat ostetut Hänen verellään samoin kuin tuon menneenkin ajan pienokaiset.” AT. 492.

11.6. Maanantai, ilta

Matt. 19:29

“Johannes, Sebedeuksen poika, oli toinen kahdesta ensimmäisestä opetuslapsesta, jotka olivat seuranneet Jeesusta. Hän ja hänen veljensä Jaakob olivat kuuluneet siihen ensimmäiseen joukkoon, joka oli jättänyt kaiken palvelukseksi Häntä. He olivat iloitse jättäneet kotinsa ja ystävänsä saadakseen olla Hänen kanssaan, he olivat vaeltaneet ja puhelleet Hänen kanssaan, he olivat olleet Hänen seurassaan kotien hiljaisuudessa ja yleisissä kokouksissa. Hän oli tyyntynyt heidän pelkonsa, vapauttanut heidät vaaroista, lievittänyt heidän kärsimyksiään, lohduttanut heitä heidän surussaan ja kärsivällisesti ja hellästi opettanut heitä, kunnes heidän sydämensä liittyivät Hänen sydämeensä, ja palavassa rakkaudessaan he kaipasivat olla lähinnä Häntä Hänen valtakunnassaan. Kaikissa mahdollisissa tilaisuuksissa Johannes asettui lähimmäksi Vapahtajaa, ja Jaakob halusi saada kunnian olla yhtä läheisessä yhteydessä Häneen.” AT. 522.

12.6. Tiistai, aamu

Apt. 4:12

“Jeesus tuntee ihmissielun salaisimmatkin sopukat. Voit sanoa: Olen syntinen, suuri syntinen. Ehkäpä oletkin, mutta mitä pahempi olet, sitä enemmän tarvitset Jeesusta. Hän ei työnnä yhtäkään itkevää, katuvaa sielua luotaan. Hän ei kerro kenellekään kaikkea, mitä Hän saattaisi paljastaa, mutta Hän kehoittaa jokaista vapisevaa sielua rohkaisemaan mielensä. Hän lupaa runsaan anteeksiannon kaikille, jotka tulevat etsimään Häneltä sovitystä ja uudistusta.” AT. 542, 543.

12.6. Tiistai, ilta

1. Sam. 15:22

“Kristus oli profeettain välityksellä puhunut juuri tätä vastaan. Samuel oli sanonut: »Haluaako Herra polttouhreja ja teurasuhreja yhtä hyvin kuin kuuliaisuutta Herran äänelle? Katso, kuuliaisuus on parempi kuin uhri ja tottelevaisuus parempi kuin oinasten rasva.« Ja Jesaja, joka profeetallisessa näyssä näki juutalaisten luopumisen, nimitti heitä Sodoman ja Gomorran päämiehiksi sanoen: »Kuulkaa Herran sana, te Sodoman päämiehet, ota korviisi meidän Jumalamme opetus, sinä Gomorran kansa. Mitä ovat minulle teidän paljat teurasuhrinne? sanoo Herra. Minä olen kyllästynyt oinas-polttouhreihin, ja juottovasikkain rasvaan, mullikkain, karitsain ja kauristen vereen minä en mielisty.» AT. 563.

13.6. Keskiviikko, aamu

Jes. 5:1-4

“Ja kuten viinitarhurien oli palautettava herralleen määrätty osa viinitarhan hedelmistä, niin Jumalan kansan oli kunnioitettava Häntä pyhiä etuoikeuksiaan vastaavalla elämällä. Mutta kuten viinitarhurit olivat tappaneet palvelijat, joita isäntä lähetti noutamaan hedelmiä, niin juutalaisetkin olivat surmanneet ne profeetat, joita Jumala oli lähettänyt kutsumaan heitä parannukseen. Sanansaattaja toisensa jälkeen oli tapettu. Tähän asti oli vertauksen sovellutus täysin selvä, ja mitä sitten seurasi, se oli yhtä ilmeistä. Viinitarhan herran rakkaassa pojassa, jonka tämä viimein lähetti tottelemattomien palvelijainsa luo ja jonka he ottivat kiinni ja tappoivat, papit ja hallitusmiehet näkivät selvän kuvan Jeesuksesta ja Hänen osakseen tulevasta kohtalosta. Heillä oli jo tekeillä suunnitelmia Hänen surmaamiseksi, jonka Isä oli lähettänyt tekemään heille viimeisen vetoituksen. Kiittämättömiä viinitarhureita kohtaava kosto kuvasi niiden tuomiota, jotka surmasivat Kristuksen.” AT. 570.

13.6. Keskiviikko, ilta

1. Piet. 2:6

“Useita eri kiviä oli jo valittu, mutta suunnattoman painon alla ne olivat murskaantuneet palasiksi. Toiset taas eivät voineet kestää lämpötilan äkillisiä vaihteluita. Viimein huomio kiintyi tuohon kiveen, joka kauan oli ollut hylättyinä. Se oli ollut alttiina ilman, auringon ja myrskyn vaikutukselle, mutta siinä ei näkynyt ainoatakaan säröä. Rakentajat tutkivat tätä kiveä. Se oli kestänyt kaikki muut kokeet, mutta ei vielä yhtä. Jos se voisi kestää raskaan painon, he valitsisivat sen kulmakiveksi. Koe tehtiin. Kivi hyväksyttiin, asetettiin sille kuuluvalla paikalla ja huomattiin erikoisen sopivaksi. Jesajalle näytettiin profeetallisessa näyssä, että tämä kivi kuvasi Kristusta. Hän sanoo: »Herra Sebaot pitääkää pyhänä, Häntä te pelätkää ja kauhistukaa. Ja Hän on oleva pyhäkkö, Hän loukkauskivi ja kompastuksen kallio molemmille Israelin huonekunnille, paula ja ansa Jerusalemin asukkaille. Monet heistä kompastuvat ja kaatuvat ja ruhjoutuvat, monet kiedotaan ja vangitaan.«» AT. 572.

14.6. Torstai, aamu

Matt. 16:11

“Saddukeusten lukumäärä oli paljon pienempi kuin heidän vastustajiensa, eikä heillä ollut yhtä voimakasta vaikutusta kansaan, mutta monet heistä olivat varakkaita, ja näin heillä oli rikkauteen perustuvaa vaikutusvaltaa. Heihin kuuluivat useimmat papit?, ja heidän keskuudestaan valittiin tavallisesti ylimmäinen pappi. Tämä tapahtui kuitenkin sillä nimenomaisella ehdolla, etteivät he toisi julki kerettiläisiä mielipiteitään. Fariseusten lukumäärän ja kansansuosion vuoksi saddukeusten oli pakko tehdä näennäisiä myönnytyksiä oppeihinsa nähden hoitaessaan jotakin papillista tehtävää, mutta juuri se seikka, että heitä voitiin valita sellaisiin tehtäviin, lisäsi heidän väärin mielipiteitensä vaikutusta.” AT. 577, 578.

14.6. Torstai, ilta

Matt. 16:6

“Saddukeukset olivat päättäneet saada ihmiset epäilemään näitä Hänen opetuksiaan. Haastaessaan riitaa Jeesuksen kanssa he olivat varmat siitä, että saisivat Hänet huonoon maineeseen, vaikkakaan eivät saisi Häntä tuomituksi. Ylösnousemus oli aihe, jossa he päättivät kuulustella Häntä. Jos Hän olisi yhtä mieltä heidän kanssaan, Hän loukkaisi fariseuksia yhä enemmän. Jos Hän taas olisi toista mieltä, he aikoivat saattaa Hänen opetuksensa naurunalaiseksi.” AT. 579.

15.6. Perjantai, aamu

Room. 7:12

“Ja koska kaikkiin käskyihin sisältyy rakkaus Jumalaan ja lähimmäiseen, ei yhtäkään niistä voida rikkoa loukkaamatta tätä periaatetta. Täten Kristus opetti kuulijoilleen, ettei Jumalan lakiin kuulu monia eri käskyjä, joista toiset ovat hyvin tärkeitä ja toiset vähemmän tärkeitä, niin että ne voidaan rankaisematta jättää huomioonottamatta. Herramme esittää neljä ensimmäistä ja kuusi viimeistä käskyä jumalallisena kokonaisuutena ja opettaa, että rakkaus Jumalaan ilmenee kuuliaisuutena kaikille Hänen käskyilleen.” AT. 581.

15.6. Perjantai, ilta

Matt. 25:6

“Paha palvelija sanoo sydämessään: »Herrani tulo viivästyy». Hän ei sano, etteikö Kristus tulisi. Hän ei pilkkaa ajatusta Hänen toisesta tulemisestaan. Mutta sydämessään ja teoillaan ja sanoillaan hän julistaa, että Herran tulo viipty. Hän karkoittaa toisten mielestä varmuuden, että Herra tulisi nopeasti. Hänen vaikutuksestaan ihmiset rupeavat huolettomina ja omahyväisinä vitkastelemaan. He tulevat maailmallisiksi ja uneliaiksi. Maalliset ajatukset ja alhaiset intohimot valtaavat mielen. Paha palvelija syö ja juo juopuneiden kanssa ja etsii nautintoa yhdessä maailman kanssa. Hän lyö muita palvelijoita, syyttäen ja tuomiten niitä, jotka ovat uskollisia Mestarilleen. Hän yhdistyy maailman kanssa. Hän muuttuu sen kaltaiseksi ja osallistuu sen rikkomuksiin. Se on pelottavaa yhtäläistymistä. Maailman mukana hän joutuu ansaan. »Sen palvelijan herra tulee... hetkenä, jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin uskottomille.»” AT. 612, 613.

16.6. Söpatti, aamu

Ilm. 1:7

“»Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen.» Ilm. 3:3. Kristuksen tuleminen tulee yllättämään väärät opettajat. He sanovat: »Rauha ja turvallisuus.» Kuten papit ja opettajat ennen Jerusalemin hävitystä hekin odottavat seurakunnan kohoavan maalliseen loistoon ja kunniaan. He selittävät ajan merkkien ennustavan tätä. Mutta mitä sanoo innoitettu sana? —

»Silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio.» I Tess. 5: 3. Kaikille maan päällä asuville, jotka tekevät tämän maailman kodiksensa, Jumalan päivä on tuleva kuin ansa. Se tulee heille kuin vaaniva varas.» AT. 613.

16.6. Sapatti, ilta

I. Kor. 13:1

«Mutta Kristuksen rakkaus ei rajoitu mihinkään erikoiseen ihmisluokkaan. Hän tuntee olevansa yhtä jokaisen ihmislapsen kanssa. Hän tuli maallisen perheen jäseneksi, jotta meistä tulisi taivaallisen perheen jäseniä. Hän on ihmisen Poika, ja siis jokaisen Aadamin pojan ja tyttären veli. Hänen seuraajiansa ei tule tuntea olevansa erotettuja heitä ympäröivästä hukkuvasta maailmasta. He ovat osa ihmiskuntaa, ja taivas pitää heitä sekä syntisten että pyhien veljinä. Kristuksen rakkaus käsittää kaikki langenneet, kaikki erehtyvät ja kaikki syntiset, ja jokainen ystävällinen teko, joka tehdään langenneen kohottamiseksi, jokainen laupeudenteko, katsotaan tehdyksi Hänelle.» AT. 617.

17.6. Sunnuntai, aamu

Joh. 13:16, 17

«Eräs toinenkin syy oli ilmestynyt. Juhlassa oli palvelijan tapana pestä vieraiden jalat, ja tässäkin tilaisuudessa oli valmistelut tehty sitä varten. Vesiruukku, vati ja pyyhe olivat valmiina jalkojen pesua varten, mutta saapuville ei ollut yhtään palvelijaa, ja sen suorittaminen kuului opetuslapsille. Mutta loukatun ylpeyden valtaan antautuneena jokainen opetuslapsi päätti olla esittämättä palvelijan osaa. Kaikki näyttivät järkähtämättömän levollisilta, ikään kuin ei kukaan olisi tiennyt, että jotakin oli tehtävä. Vaikenemisellaan he kieltäytyivät nöyryyttämästä itseään.» AT. 623.

17.6. Sunnuntai, ilta

Gal. 6:2

«Kun Hänen opetuslapsensa suorittavat saman muotomenon, he sitoutuvat samalla tavalla palvelemaan veljiään. Kun tätä asetusta oikealla tavalla noudatetaan, se liittää Jumalan lapset pyhään keskinäiseen yhteyteen auttamaan toisiaan ja olemaan toisilleen siunaukseksi. He tekevät sopimuksen uhrata elämänsä epäitsekäiseen palvelustyöhön. Eivätkä he tee tätä toistensa hyväksi. Heidän työkenttensä on yhtä laaja kuin heidän Mestarinsakin. Maailma on täynnä sellaisia, jotka tarvitsevat apuamme. Joka puolella on köyhiä, avuttomia ja tietämättömiä. Ne, jotka ovat olleet Kristuksen seurassa yläsalissa, lähtevät sieltä palvelustyöhön Hänen tavallaan.» AT. 630, 631.

18.6. Maanantai, aamu

Joh. 13:2

«Vaikka Jeesus tunsu Juudaksen alusta alkaen, Hän pesi hänen jalkansa. Ja kavaltaajalla oli etuoikeus osallistua pyhästä ehtoollisesta yhdessä Kristuksen kanssa. Pitkämielinen Vapahtaja koetti kaikin mahdollisin keinoin vetää syntistä puoleensa, jotta tämä vastaanottaisi Hänet, katuisi ja puhdistuisi kaikesta synnin saastasta. Tämä on meille esimerkiksi. Kun luulemme jonkun erehtyneen ja vaipuneen syntiin, emme saa eristäytyä hänestä. Emme välinpitämättömästi eroamalla hänestä saa jättää häntä kiusauksille alttiiksi tai ajaa häntä vihollisen alueelle. Kristus ei menettele näin. Koska opetuslapset olivat erehtyviä ja puutteellisia, Hän pesi heidän jalkansa, ja siten kaikki kaksitoista yhtä lukuun ottamatta tulivat katumukseen.» AT. 636.

18.6. Maanantai, ilta

Ps. 17:5

«Kuten Kristus ihmisenä elämässään noudatti lakia, niin voimme mekin tehdä, jos tartumme voiman lähteeseen. Mutta emme saa panna toisia kantamaan vastuuta velvollisuudestamme ja odottaa heidän

sanovan, mitä meidän pitää tehdä. Emme voi olla riippuvaisia kenenkään ihmisen neuvoista. Herra opettaa meille velvollisuutemme yhtä halukkaasti kuin jollekulle toisellekin. Jos uskaen tulemme Hänen luokseen, paljastaa Hän salaisuuksiaan meille henkilökohtaisesti. Usein sydämemme on oleva palava meissä, kun Hän lähestyy meitä seurustellakseen kanssamme kuten Eenokin kanssa. Ne, jotka päättävät olla koskaan tekemättä mitään, mikä olisi Jumalalle vastenmielistä, saavat tietää, esitettyään asiansa Hänelle, miten heidän on meneteltävä. Eivätkä he saa ainoastaan viisautta vaan myös voimaa. Heille annetaan voimaa kuuliaisuuteen ja palvelukseen, kuten Kristus oli luvannut.” AT. 646.

19.6. Tiistai, aamu

Apt. 1:14

“Ennenkuin Kristus antoi itsensä sovitusuhriksi, Hän pyysi välttämättömintä ja täydellisintä lahjaa, jonka voisi antaa opetuslapsilleen, sellaista lahjaa, joka toisi taivaan rajattomat armoaarteet heidän ulottuvilleen. Hän sanoi: »Ja minä olen rukoileva Isää, ja Hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe Häntä eikä tunne Häntä, mutta te tunnette Hänet, sillä Hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva. En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönnne.»” AT. 646.

19.6. Tiistai, ilta

Apt. 1:15, 16

“»Kun Hän tulee, niin Hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion.» Sanan saarnaaminen ei hyödytä mitään ilman Pyhän Hengen jatkuvaa läsnäoloa ja apua. Hän on ainoa opettaja, joka kykenee opettamaan jumalallista totuutta. Vain silloin, kun totuuden mukana sydämeen tulee Henki, se herättää omantunnon ja uudistaa elämän. Ihminen voi kykenevästi esittää Jumalan sanan kirjainta, hän saattaa tuntea kaikki sen käskyt ja lupaukset, mutta ellei Pyhä Henki kirkasta totuutta, ei ainoakaan sielu lankea Kallioon ja murru. Ei mikään tietomäärä, eivät suuretkaan edut tee ihmisestä valon välittäjää ilman Pyhän Hengen myötävaikutusta. Evankeliumin siemenen kylvö ei menesty, ellei taivaan kaste herätä sitä henkiin. Ennen kuin ainoatakaan Uuden testamentin kirjaa oli kirjoitettu tai yhtään evankeliumin sanaa saarnattu Kristuksen taivaaseenastumisen jälkeen, Pyhä Henki tuli rukoilevien apostolien päälle. Silloin heidän vihollisensäkin todistivat heistä: »Te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne.» Apt. 5: 28. Kristus on luvannut seurakunnalleen.” AT. 649, 650.

20.6. Keskiviikko, aamu

Joh. 13:21

“Mutta Juudas ei vielä ollut täysin paatunut. Senkin jälkeen, kun hän oli kahdesti lupautunut pettämään Vapahtajansa, hänellä oli tilaisuus katua. Pääsiäisateriaalla Jeesus ilmaisi jumaluutensa paljastamalla pettäjän aikeet. Hän palveli Juudasta yhtä hellästi kuin muitakin opetuslapsia. Mutta tämä viimeinenkin rakastava vetoamus jätti Juudaksen kylmäksi. Hänen kohtalonsa oli silloin ratkaistu, ja jalat, jotka Jeesus oli pessyt, riensivät petturin työhön.” AT. 691, 692.

20.6. Keskiviikko, ilta

Joh. 12:28

“Kristus oli päättänyt työn, joka oli annettu Hänen tehtäväkseen. Hän oli kirkastanut Jumalan maan päällä. Hän oli ilmoittanut Isän nimen. Hän oli valinnut ne, joiden tuli jatkaa Hänen työtään ihmisten keskuudessa. Ja Hän sanoi: »Minä olen kirkastettu heissä. Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen Sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka Sinä olet minulle

antanut, että hekin olisivat yhtä niin kuin mekin.» »Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä,... minä heissä ja Sinä minussa — että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että Sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niin kuin Sinä olet minua rakastanut.»” AT. 658, 659.

21.6. Torstai, aamu

Luuk. 22:44

“Kun Kristus tunsu yhteytensä Isän kanssa katkenneen, Hän pelkäsi, ettei Hän ihmisluonnossaan kykenisi kestämään tulevassa taistelussa pimeyden voimia vastaan. Kiusauksen korvessa oli ihmissuvun kohtalo ollut kysymyksessä. Kristus oli silloin voittanut. Nyt kiusaaja oli ryhtynyt viimeiseen kauheaan kamppailuun. Hän oli valmistunut tähän Kristuksen toiminnan kolmena vuotena. Nyt oli hänellä kysymyksessä kaikki. Jos hän tässä joutuisi tappiolle, olisi kaikki toivo vallasta mennyttä, maailman valtakunnat tulisivat lopullisesti kuulumaan Kristukselle ja Saatana itse kukistettaisiin ja heitettäisiin ulos. Mutta jos Kristus voitettaisiin, tulisi koko maailma Saatanan valtakunnaksi ja ihmiskunta joutuisi ainiaaksi hänen valtaansa. Taistelun lopputulos silmiensä edessä Kristus sielunsa syvyydestä pelkäsi eroa Jumalasta. Saatana kertoi Hänelle, että jos Hän tulisi takaajaksi syntisen maailman puolesta, ero olisi ikuinen. Hänet laskettaisiin kuuluvaksi Saatanan valtakuntaan, eikä Hän koskaan enää voisi olla yhtä Jumalan kanssa.” AT. 662.

21.6. Torstai, ilta

Luuk.22:45

“Opetuslapset heräsivät Jeesuksen ääneen, mutta he tuskin tunsivat Häntä, sillä Hänen kasvonsa olivat niin muuttuneet tuskasta. Jeesus puhutteli Pietaria lausuen: »Simon, nukutko? Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa? Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko.» Opetuslasten heikkous herätti Jeesuksessa sääliä. Hän pelkäsi, etteivät he voisi kestää sitä koetusta, joka heitä kohtaisi, kun Hänet petettäisiin ja surmattaisiin. Hän ei nuhdellut heitä, sanoi ainoastaan: »Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.» Suurten kärsimyksiensäkin keskellä Hän koetti puolustaa heidän heikkouttaan. »Henki tosin on altis», Hän sanoi, »mutta liha on heikko.»” AT. 664.

22.6. Perjantai, aamu

Jaak. 1:12

“Hetkistä aikaisemmin Jeesus oli vahvan seetrin tavoin kestänyt sen vastustuksen myrskyn, joka Hänen yllään raivosi. Lujatahtoiset ihmiset, joiden sydän oli täynnä pahuutta ja viekkautta, olivat turhaan yrittäneet hämmentää ja voittaa Hänet. Hän esiintyi jumalallisessa voimassaan Jumalan Poikana. Nyt Hän oli kuin raivoavan myrskyn taittama ja murtama ruoko. Hän oli voittajana lähestynyt työnsä päätöstä, saavuttaen joka askeleella voiton pimeyden valloista. Jo kirkastettuna Hän oli väittänyt olevansa yhtä Jumalan kanssa. Hän oli varmalla äänellä veisannut ylistysvirren. Hän oli opetuslapsilleen puhunut rohkaisevia ja helliä sanoja.” AT. 665.

22.6. Perjantai, ilta

Valit. v. 1:15

“Tehtyään päätöksensä Hän vaipui kuin kuolleena maahan, josta oli osittain jo noussut. Missä olivat nyt Hänen opetuslapsensa, asettaakseen hellästi kätensä nääntyvän Mestarin pään alle ja kostuttaakseen Hänen otsaansa, joka todella oli niin runneltu, ei enää ihmisenkaltainen? Vapahtaja polki viinikuurnan yksin, eikä yhtään ihmistä ollut Hänen kanssaan.” AT. 666.

23.6. Sapatti, aamu

Luuk. 22:47

“Kristuksen tuska ei lakannut, mutta Hänen alakuloisuutensa ja masennuksensa hävisi. Myrsky ei ollut yhtään vaimentunut, mutta Hän, johon se kohdistui, oli saanut voimaa kohdata sen raivon. Hän astui esiin tyynenä ja rauhallisena. Hänen verentahraamilla kasvoillaan lepäsi taivaallinen rauha. Hän oli kestänyt sellaista, mitä ei yksikään ihminen voisi kestää, sillä Hän oli maistanut kuoleman kärsimykset jokaisen ihmisen puolesta.” AT. 667.

23.6. Sapatti, ilta

Luuk. 22:54

“Mutta ennen kaikkea oli löydettävä syyte. Vielä ei ollut mitään löytynyt. Hannas määräsi Jeesuksen vietäväksi Kaifaan luo. Kaifas kuului saddukealaisiin, joista jotkut olivat nyt Jeesuksen katkerimpia vihollisia. Vaikka Kaifaalta puuttuikin luonteenlujutta, hän oli aivan yhtä ankara, sydämetön ja häikäilemätön kuin Hannaskin. Hän ei jättäisi mitään keinoja käyttämättä tuhotakseen Jeesuksen. Nyt oli varhainen aamu ja hyvin hämärää. Soihtujen ja lyhtyjen valossa lähti tuo aseistettu joukko vankeineen ylimmäisen papin palatsiin. Täällä, sanhedrinin jäsenten kokoontuessa, Hannas ja Kaifas jälleen tutkivat Jeesusta, mutta tuloksetta.” AT. 676.

24.6. Sunnuntai, aamu

Luuk. 22:67

“Kaikesta siitä, mitä Kristus oli sanonut, eivät papit voineet löytää mitään muuta käytettäväksi Häntä vastaan kuin tämän. He toivoivat voivansa hyötyä siitä, että esittäisivät nämä sanat väärin. Roomalaiset olivat ottaneet osaa temppelin jälleenrakentamiseen ja kaunistamiseen, ja he ylpeilivät siitä suuresti. Sen häpäiseminen herättäisi varmasti heidän suuttumustaan. Tässä sekä roomalaiset että juutalaiset, farisealaiset ja saddukealaiset olivat yhtä, sillä he kaikki pitivät temppeliä suuressa kunniaassa. Tässä asiassa löydettiin kaksi todistajaa, joiden lausunnot eivät olleet niin ristiriitaisia, kuin muiden olivat olleet. Toinen heistä, joka oli lahjottu syyttämään Jeesusta, lausui: »Tämä on sanonut: 'Minä voin hajoittaa maahan Jumalan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakentaa.'» Näin Kristuksen sanat esitettiin väärin. Jos ne olisi kerrottu juuri sellaisina, kuin Hän ne lausui, eivät ne olisi saaneet edes sanhedrinia tuomitsemaan Häntä. Jos Jeesus olisi ollut vain ihminen, kuten juutalaiset väittivät, olisi Hänen lausuntonsa ollut vain mieletöntä, typerää kerskailua, jota ei olisi voitu pitää jumalanpilkkana. Roomalaisten mielestä Hänen sanansa väärrien todistajien virheellisesti esittäminkään eivät sisältäneet mitään sellaista, jota olisi voitu pitää kuolemanrikkoksena.” AT. 677, 678.

24.6. Sunnuntai, ilta

Luuk. 22:56-62

“Seurustellessaan niiden kanssa, joita heidän tulisi karttaa, he asettuvat kiusauksen tielle. He kutsuvat vihollisen kiusaamaan itseään ja joutuvat sanomaan ja tekemään sellaista, mihin he eivät muissa olosuhteissa olisi syyllistyneet. Kristuksen opetuslapsi, joka meidän päivinämme salaa uskonsa peläten kärsimyksiä tai häpeää, kieltää Herransa yhtä todellisesti kuin Pietari oikeussalissa.” AT. 683.

25.6. Maanantai, aamu

Luuk. 23:4

“Pakanatkin olivat vihaisia siitä, että näin raa'asti kohdeltiin henkilöä, jota ei ollut voitu todistaa syyppäiksi mihinkään rikokseen. Roomalaiset viranomaiset sanoivat, että juutalaiset julistaessaan Jeesuksen tuomion loukkasivat Rooman valtaa, ja että oli myös juutalaisten lakien vastaista tuomita ketään

kuolemaan hänen oman todistuksensa nojalla. Tämä välikohtaus keskeytti metelin hetkiseksi, mutta juutalaiset johtomiehet olivat yhtä säälimättömiä kuin häpeämättömiäkin.” AT. 686.

25.6. Maanantai, ilta

Joh. 14:26

“»Tämän minä olen teille puhunut», Hän sanoi, »että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman.» Kristus ei horjunut eikä masentunut, ja Hänen seuraajiansa on osoitettava yhtä kestäväää uskoa. Heidän on elettävä ja työskenneltävä Hänen tavallaan, koska he ovat riippuvaisia Hänestä, suuresta Mestaristaan. Heillä täytyy olla rohkeutta, tarmoa ja kestävyyttä. Vaikka heidän tielleen nousisi mahdottomilta näyttäviä esteitä, heidän on Hänen armonsa avulla mentävä eteenpäin. Heitä kehoitetaan voittamaan vaikeudet, sen sijaan että valittaisivat niitä. He eivät saa mistään joutua epätoivoon, vaan heidän on toivottava aina. Kristus on liittänyt heidät Jumalan valtaistuimeen verrattoman rakkautensa kultaketjulla. Hänen tarkoituksensa on, että he omistaisivat maailmankaikkeuden suurimman voiman, joka virtaa kaiken voiman lähteestä. Heillä on oleva voima vastustaa pahaa, voima, jota ei voita maailma, kuolema tai helvetti, ja joka tekee heidät kykeneviksi voittamaan, kuten Kristus voitti.” AT. 657, 658.

26.6. Tiistai, aamu

Mark. 15:18

“Myöhemmin samana päivänä, kun jumalaton joukko vei Jeesusta ristiinnaulitsemispaikalle kulkien Pilatuksen palatsista Golgataa kohden, lakkasivat huudot ja pilkkapuheet äkkiä kuulumasta. Sivuuttaessaan erään syrjäisen paikan he näkivät erään kuivettuneen puun juurella Juudaksen ruumiin. Se oli mitä kaamein näky. Hänen painostaan oli nuora, jolla hän oli hirttäytynyt puuhun, katkennut. Pudotessaan hänen ruumiinsa oli pahasti ruhjoutunut, ja koirat olivat nyt raatelemassa sitä. Hänen jäännöksensä peitettiin nopeasti pois näkyvistä, mutta kansanjoukosta ei enää kuulunut yhtä paljon pilkkapuheita, ja monien kalpeat kasvat ilmaisivat, mitä he ajattelivat. Kosto näytti nyt jo kohtaavan niitä, jotka olivat syyppäät Jeesuksen vereen.” AT. 694.

26.6. Tiistai, ilta

Mark. 15:19

“Pilatus hämmästytti Hänen käytöksensä. Halveksiiko tämä mies oikeuden käyntiä, koskapa ei välitä pelastaa henkeään? hän kysyi itseksensä. Katsoessaan Jeesukseen, joka kesti pilkan ja herjauksen antamatta takaisin, hän tunsii, ettei hän voisi olla yhtä väärämielinen ja epäoikeudenmukainen kuin häälisevät papit. Toivoen saavansa kuulla Häneltä totuuden ja estävänsä kansanjoukon mellakoimasta Pilatus vei Jeesuksen syrjään ja kysyi jälleen: »Oletko sinä juutalaisten kuningas?»” AT. 699, 670.

27.6. Keskiviikko, aamu

Luuk. 23:11

“Herodes lupasi, että Kristus vapautettaisiin, jos Hän suorittaisi jonkin ihmeen hänen edessään. Kristuksen syyttäjät olivat omin silmin nähneet Hänen suorittamiaan ihmetekoja. He olivat kuulleet Hänen käskävän kuolleen tulla ulos haudasta. He olivat nähneet kuolleen tulevan ulos hänen ääntään totellen. Nyt heidät valtasi pelko siitä, että Hän suorittaisi jonkin ihmestön. Kaikista eniten he nimittäin pelkäsivät Hänen voimansa ilmauksia. Sellainen ilmaus tekisi heidän suunnitelmansa tyhjiksi, ehkäpä maksaisi heille heidän henkensäkin. Suuresti huolestuneina papit ja hallitusmiehet alkoivat jälleen ladella syyttöksiään Häntä vastaan. Korottaen ääntään he selittivät, että Hän on petturi ja jumalanpilkkaja. Hän suorittaa

ihmeittää pimeyden ruhtinaan Beelsebulin voimalla. Salissa syntyi kova meteli yhden huutaessa yhtä ja toisen toista.” AT. 703.

27.6. Keskiviikko, ilta

Joh. 18:36

“Ja nyt hän uhkasi Jeesusta, selittäen yhä uudelleen, että hänellä oli valta vapauttaa tai tuomita Hänet. Mutta Jeesus ei näyttänyt merkkiäkään, että Hän olisi kuullut yhtään sanaa.

Hänen vaikenemisensa ärsytti Herodesta. Se näytti osoittavan täydellistä välinpitämättömyyttä hänen arvovaltaansa kohtaan. Turhamaisesta ja pöyhkeilevästä kuninkaasta olisi julkinen nuhde ollut vähemmän loukkaava kuin tämä häneen kohdistuva täydellinen välinpitämättömyys. Hän uhkasi jälleen vihaisena Jeesusta, joka pysyi yhtä liikkumattomana ja vaiteliana.” AT. 703.

28.6. Torstai, aamu

Luuk. 23:12

“Kristuksen vainoojat olivat koettaneet arvostella Hänen luonnettaan itsensä mukaan ja kuvanneet Hänet yhtä katalaksi, kuin he itse olivat. Mutta nyt tapahtuvan näytelmän takaa tunki esiin toinen kuva, kuva, jonka he kerran saavat nähdä kaikessa kirkkaudessaan. Oli muitamia, jotka vapisivat Kristuksen edessä. Raa’an joukon kumartuessa pilkaten Hänen eteensä muutamat, jotka tulivat esiin samassa tarkoituksessa, kääntyivät takaisin peloissaan ja ääneti. Herodes tuli silloin vakuuttuneeksi asiasta. Armon auringon viimeiset säteet loistivat hänen synnin paaduttamaan sydämeensä. Hän tunsu, ettei tämä ollut tavallinen ihminen, sillä jumaluus oli välähtänyt inhimillisyyden läpi. Kristuksen ollessa pilkkaajien, avionrikkajien ja murhaajien ympäröimänä Herodes tunsu katselevansa Jumalaa valtaistuimellaan.” AT. 704, 705.

28.6. Torstai, ilta

Matt. 27:19

“Hän näki Hänet tutkittavana oikeussalissa. Hän näki Hänen kätensä sidotun tiukasti kuin rikollisen kädet. Hän näki Herodeksen sotilaineen julmassa työssään. Hän kuuli pappien ja hallitusmiesten täynnä kateutta ja ilkeyttä esittävän mielettömiä syytöksiään. Hän kuuli sanat: »Meillä on laki, ja lain mukaan Hänen pitää kuoleman.» Hän näki Pilatuksen antavan Jeesuksen ruoskittavaksi sanottuaan: »Minä en löydä Hänessä yhtäkään syytä.» Hän kuuli Pilatuksen julistaman tuomion ja näki hänen antavan Kristuksen murhaajiensa käsiin. Hän näki Golgatalle pystytetyn ristin. Hän näki pimeyden peittävän maan ja kuuli salaperäisen huodon: »Se on täytetty.» Toinenkin kuva kohosi hänen silmiensä eteen. Hän näki Kristuksen istuvan suurella valkoisella pilvellä maan hoippuessa avaruudessa ja Hänen murhaajiensa paetessa Hänen kasvojensa kirkkautta. Kauhun huutoonsa hän heräsi ja kirjoitti heti Pilatukselle varoituksen sanat.” AT. 706.

29.6. Perjantai, aamu

Matt. 27:29

“Siinä seisoi Jumalan Poika yllään pilkkapuku ja orjantappurakuunu. Hänen selässään, joka oli paljaana vyötäisiä myöten, näkyi pitkiä, hirveitä juovia, joista veri virtasi vapaasti. Hänen kasvonsa olivat veren tahraamat sekä uupumuksen ja tuskan leimaamat, mutta ne eivät olleet koskaan näyttäneet kauniimmilta kuin nyt. Vapahtajan kasvot eivät olleet rumentuneet Hänen vihollistensa edessä. Jokainen piirre ilmaisi lempeyttä, alistumista ja mitä hellintä sääliä Hänen julmia vihollisiaan kohtaan. Hänen käytöksessään ei näkynyt pelkurimaista heikkoutta vaan pitkämielisyyden voimaa ja arvokkuutta. Hänen vieressään seisova vanki oli Hänen jyrkkä vastakohtansa. Barabbaan kasvojen jokainen juonne ilmaisi hänen olevan

paatuneen rikollisen. Tämä vastakohta vaikutti jokaiseen katsojaan. Muutamat heistä itkivät. Katsoessaan Jeesukseen heidän sydämensä täyttyi sääliä. Papi ja hallitusmiehetkin olivat vakuuttuneita, että Hän oli se, mikä Hän väitti olevansa.” AT. 709.

29.6. Perjantai, ilta

Matt. 27:31

“Pilatus halusi vapauttaa Jeesuksen. Mutta hän näki, ettei hän voisi tehdä sitä ja samalla säilyttää oman asemansa ja kunniansa. Siksi hän mieluummin uhraisi viattoman elämän kuin maallisen valtansa. Kuinka monet uhraavatkaan samalla tavalla periaatteensa välttääkseen tappion ja kärsimyksiä! Omatunto ja velvollisuus viittaavat yhtäälle, omat edut toisaalle. Virta vetää voimakkaasti väärään suuntaan, ja sen, joka ryhtyy sovitteluihin pahan kanssa, se nielee syyllisyyden synkkiin kuiluihin.” AT. 712.

30.6. Sapatti, aamu

I. Joh. 4:9

“Jumalan tarkoitus oli järjestää asiat ikuisiksi ajoiksi varmalle pohjalle, ja taivaassa pidetyssä neuvottelussa päätettiin, että Saatanelle oli annettava aikaa kehittää niitä periaatteita, jotka olivat hänen hallitusjärjestelmänsä perustana. Hän oli väittänyt niiden olevan Jumalan periaatteita etevämpiä. Saatanelle annettiin aikaa periaatteittensa toteuttamiseen, jotta koko maailmankaikkeus saisi ne nähdä. Saatana johdatti ihmiset syntiin, ja lunastussuunnitelmaa ruvettiin toteuttamaan. Neljäntuhannen vuoden ajan Kristus työskenteli ihmisen kohottamiseksi ja Saatana hänen tuhoamiseksi ja alentamiseksi. Ja katselijana oli koko maailmankaikkeus.” AT. 731.

30.6. Sapatti, ilta

I. Joh. 4:11

“Jumalan rakkaus ilmenee Hänen vanhurskaudessaan yhtä hyvin kuin Hänen armossaan. Vanhurskaus on Hänen valtaistuimensa perustus ja Hänen rakkautensa hedelmä. Saatanan tarkoitus oli ollut erottaa armo totuudesta ja vanhurskaudesta. Hän koetti todistaa, että Jumalan lain vanhurskaus on rauhan vihollinen. Mutta Kristus osoitti, että Jumalan suunnitelmassa ne kuuluvat erottamattomasti yhteen, eikä toinen voi olla olemassa ilman toista. »Armo ja totuus tapaavat toisensa täällä, vanhurskaus ja rauha antavat suuta toisillensa.» Ps. 85:10.” AT. 735.

Lyhenteet Pp.= PATRIARKAT JA PROFEETAT

AT.= AIKAKAUSIEN TOIVO

AURINGONLASKUTAULUKKO

HELSINKI	TURKU	TAMPERE	KUOPIO
6.4.20.16	20.28	20.24	20.12
13.4.20.34	20.45	20.43	20.32
20.4.20.51	21.03	21.01	20.52
27.4.21.09	21.21	21.20	21.12
4.5. 21.26	21.39	21.39	21.33
11.5. 21.43	21.56	21.58	21.54
18.5. 22.00	22.13	22.16	22.14
25.5.22.16	22.29	22.34	22.34
30.5.22.26	22.39	22.45	22.47
1.6.22.29	22.43	22.49	22.49
8.6.22.40	22.54	23.01	23.06
22.6.22.50	23.05	23.13	23.19
29.6.22.49	23.03	23.11	23.16